

”Maailma tarvitsee lisää Eurooppaa”

Poliittiset myytit Ursula von der Leyenin avauspuheenvuoroissa Euroopan parlamentissa
16.7.2019 ja 18.7.2024

Valtio-opin
kandidaatintutkielma

Laatija(t):
Anni Mälkki

14.5.2025
Turku

Turun yliopiston laatujärjestelmän mukaisesti tämän julkaisun alkuperäisyys on tarkastettu
Turnitin OriginalityCheck -järjestelmällä.

Kandidaatintutkielma

Tutkinto-ohjelma, oppiaine: Valtiotieteiden kandidaatti, valtio-oppi

Tekijä(t): Anni Mälkki

Otsikko: ”Maailma tarvitsee lisää Eurooppaa” – Poliittiset myytit Ursula von der Leyenin avauspuheenvuoroissa Euroopan parlamentissa 16.7.2019 ja 18.7.2024

Ohjaaja(t): Vanhempi yliopistonlehtori Juha Vuori

Sivumäärä: 59 sivua

Päivämäärä: 14.5.2025

Kandidaatintutkielmani käsittelee sitä, miten Euroopan komission puheenjohtaja Ursula von der Leyen legitimoit kahdessa avauspuheenvuorossaan poliittisten myyttien avulla Euroopan unionia, sen poliittista toimintaa ja omaa puheenjohtajuuttaan. Von der Leyen esitti avauspuheenvuorot 16.7.2019 ja 18.7.2024 Euroopan parlamentissa osana Euroopan komission puheenjohtajan valitsemisprosessia toimikausille 2019–2024 ja 2024–2029.

Tutkielman tutkimusaihe on ajankohtainen, sillä 2020-luvun alussa muuttunut poliittinen ilmapiiri ja Euroopan heikentynyt turvallisuustilanne ovat voineet aiheuttaa muutoksia EU:n poliittisen toiminnan ja myös itse unionin olemassaolon legitimointiin. Euroopan unionin poliittisesti vaikutusvaltaisissa rooleissa olevien toimijoiden puheiden tarkastelu voi auttaa ymmärtämään sitä, miten narratiivi Euroopan unionista ja sen legitimitetistä voi muuttua ja kehittyä poliittisessa myllerryksessä.

Teoreettisena viitekehyksenä hyödynsin tutkielmassa poliittisen myytin teoriaa, J. L. Austinin puhetekoteoriaa ja Jacques Rancièrin käsitettä poliisijärjestyksestä. Poliittisilla myyteillä luodaan kognitiivisia toiminnan kartoja, joiden avulla voidaan selittää auktoriteettien toimintaa yksinkertaisessa muodossa. Poliittisia myyttejä tutkimalla pystyin tarkastelemaan sitä, millaisia asioita Ursula von der Leyen esittää puheenjohtajuuttaan ja Euroopan unionia legitimoivina. Hyödynsin puhetekoteoriaa keinona hahmottaa sitä, miten avauspuheenvuorojen puheteoilla voidaan pyrkiä luomaan erilaisia vaikutuksia. Käytin poliisijärjestyksen käsitettä tarkastellakseni von der Leyenin kykyä ylläpitää Euroopan unionin järjestystä ja turvallisuutta puheella.

Metodina tutkielmassa käytettiin sosiosemiotiikkaa ja erityisesti yhtä sen tutkimusulottuvuuksista, genreä. Operationalisoidun sosiosemiotiikan avulla tarkastelin sitä, miten von der Leyen hyödyntää poliittisen puheen genreä eli sosiaalisesti vakiintunutta puheen mallia tavoitteensa, legitimoinnin, saavuttamiseksi. Sosiosemioottinen genre muodostuu puhefunktioista, joiden tarkoituksenmukaisella käytöllä puhuja voi muodostaa tietyn kommunikatiivisen strategian. Analysoin tutkielmassa sosiosemioottisesti sitä, miten puhefunktiot ja poliittiset myytit viestin välittäjinä toimivat Ursula von der Leyenin välineinä mandaatin ja legitimitetin saamiseksi.

Yhdessä teoreettisen ja metodologisen viitekehyksen avulla analysoin sitä, miten von der Leyen legitimoit avauspuheenvuoroissaan Euroopan unionia ja sen poliittista toimintaa. Tutkielman tulokset osoittavat, että von der Leyen määrittelee Euroopan unionille, sen poliittiselle toiminnalle ja omalle puheenjohtajuudelleen uusia toimintamalleja käyttämällä poliittisia myyttejä puheiden sosiaaliseen kontekstiin ja kommunikatiiviseen strategiaan sopivalla tavalla. Myyteillä siis legitimoidaan Euroopan unionin poliittista toimintaa. Euroopan unionin poliittisen ympäristön muutos näkyi avauspuheenvuoroissa siten, että von der Leyenin puhefunktiot ja myyttien käyttö keskittyivät vuoden 2024 puheessa aikaisempaa enemmän kokonaisvaltaisen ja ontologisen turvallisuuden korostamiseen. Aihetta voitaisiin tutkia tulevaisuudessa laajemmin esimerkiksi soveltamalla sosiosemiotiikan muita ulottuvuuksia tai tarkastelemalla esimerkiksi poliittisten puheiden videotallenteita.

Kansi ja sisällys kolme sivua, teksti 27 sivua, lähdeluettelo kaksi sivua, liitteet 27 sivua.

Avainsanat: Euroopan unioni, Ursula von der Leyen, poliittinen myytti, legitimitetti, puheteko

Sisällysluettelo

1	Johdanto	4
2	Teoreettinen viitekehys: poliittinen myytti, järjestys ja puheteko	5
2.1	Myytti ja poliittinen myytti	5
2.2	Euroopan unionin poliittiset myytit	7
2.3	Poliisijärjestys	10
2.4	Puheteko	12
3	Metodologinen viitekehys: sosiosemiotiikka	14
3.1	Sosiosemiotiikan teoria ja analyysin lähtökohdat	14
3.2	Sosiosemiotiikan operationalisointi analyysimetodiksi	16
4	Euroopan komission puheenjohtajuus, Ursula von der Leyen ja avauspuheenvuoro Euroopan parlamentissa	19
5	Analyysi	22
6	Johtopäätökset	28
	Lähteet	31
	Primääriaineisto	31
	Tutkimuskirjallisuus ja muut lähteet	31
	Liitteet	33
	Liite 1. Ursula von der Leyenin avauspuheenvuoro Euroopan parlamentissa 16.7.2019	33
	Liite 2. Ursula von der Leyenin avauspuheenvuoro Euroopan parlamentissa 18.7.2024	45

1 Johdanto

Tässä kandidaatintutkielmassa tarkastelen, miten Euroopan komission puheenjohtaja Ursula von der Leyen legitimoit kahdessa avauspuheenvuorossaan Euroopan unionin (EU), Euroopan komission ja tämän omaa poliittista toimintaa. Von der Leyen esitti tutkittavat puheet Euroopan parlamentissa 16.7.2019 ja 18.7.2024 osana Euroopan komission puheenjohtajan valintaprosessia toimikausille 2019–2024 ja 2024–2029. Analysoin legitimoimintaa hyödyntämällä poliittisten myyttien käsitettä ja teoriaa, J. L. Austinin puhetekoteoriaa ja Jacques Rancièrin poliisijärjestyksen käsitettä. Tutkielman metodologisena viitekehyksenä on sosiosemiotiikka. Sosiosemiotiikan avulla tarkastelen sitä, miten von der Leyen käyttää poliittisia myyttejä puheissa semioottisina resursseina eli merkkeinä ja sitä, miten tämä rakentaa erilaisilla puhefunktiolla puheenvuorojen genreä. Tätä tutkimalla havainnollistan sitä, miten von der Leyen pyrkii oikeuttamaan politiikkaa tutkittavissa avauspuheenvuoroissa.

Aihetta on aiheellista tutkia, koska Euroopan unionin poliittinen ympäristö on ollut 2020-luvulla murroksessa Venäjän aloitettua hyökkäyssodan Ukrainaan ja koronaviruspandemian takia. Kriisien ja muutosten myötä myös Euroopan unioni saattaa tarvita uudenlaisia ydinnarratiiveja kannattelemaan sen poliittisen toiminnan oikeuttamista, koska vanhat narratiivit eivät enää välttämättä riitä selittämään unionin yhtenäisyyttä (Della Sala 2023, 371). Aikaisemmin Euroopan unionin ja sen toiminnan legitimitietin perustaa on tutkittu vaihtelevin johtopäätöksin. Toisaalta Euroopan unionin on nähty kärsivän legitimitiettikriisistä poliittisten myyttien puuttumisen takia (Obradovic 1996, 193), mutta toisaalta on argumentoitu, että jos Euroopan unioni kärsii legitimitiettikriisistä, se johtunee muista syistä (Hansen ja Williams 1999, 246). Komission puheenjohtajan tai puheenjohtajaehdokkaan käyttämiä poliittisia myyttejä toiminnan legitimoimisen välineenä puheissa ei ole aikaisemmin tutkittu. Tässä tutkielmassa onkin kiinnostavaa tarkastella sitä, miten Euroopan unionin poliittisen toiminnan oikeuttaminen muuttuu samanaikaisesti poliittisen ympäristön ja kansainvälisen politiikan kentän kanssa.

Tutkielman alussa luvussa 2 esittelen työn teoreettisen viitekehyksen ja määrittelen tutkielmalle oleelliset termit. Luvussa 3 käsittelen tutkielman metodologista viitekehystä. Tämän jälkeen esittelen luvussa 4 lyhyesti Ursula von der Leyenin taustaa, Euroopan komission puheenjohtajan roolia ja valintaprosessia esitelläkseni tutkittavan aineiston kontekstia. Tätä seuraa tutkielman analyysi luvussa 5. Lopuksi luvussa 6 käsittelen vielä tutkielmani johtopäätöksiä ja tutkimusasetelmani problematiikkaa.

2 Teoreettinen viitekehys: poliittinen myytti, järjestys ja puheteko

Myytin käsite mielletään arkikielessä usein ainakin osittain epätodeksi kertomukseksi, jolla selitetään ympäröivää maailmaa esimerkiksi yliluonnollisten ilmiöiden ja olentojen avulla. Muun muassa Kielitoimiston sanakirjan määritelmän mukaan myytti tarkoittaa ensisijaisesti yliluonnollisia olentoja ja jumalia käsitteleviä taruja, kuvitelmia tai uskomuksia tai jopa legendaariseen asemaan asetettua henkilöä (Kielitoimiston sanakirja 2024). Tämän lisäksi myytti voi tarkoittaa esimerkiksi perusteetonta tai väärää väitettä (Merriam-Webster 2025). Filosofian ja politiikan tutkimuksen alalla myytin käsitteen merkityskenttä on kuitenkin tätä laajempi, ja sen merkitys ei ole sidottu selitettävän tai kerrottavan asian todenmukaisuuteen. Tässä teorialuvussa käsittelem ensin tutkielmalleni relevanttia myytin määritelmää ja poliittisen myytin käsitettä. Toiseksi esittelen Euroopan unionin poliittisia myyttejä. Kolmanneksi käsittelem Jacques Rancièrin poliisijärjestystä sekä erimielisyyden ja politiikan luonnetta keinona ymmärtää sitä, miten yhteiskunnassa voidaan ylläpitää järjestystä puheella. Lopuksi esittelen vielä J.L. Austinin puhetekoteoriaa pohjustuksena puhetekojen analysoimiselle.

2.1 Myytti ja poliittinen myytti

Tässä tutkielmassa tarkastelen myyttiä ensisijaisesti yhteiskunta- ja kielitieteellisistä näkökulmista. Roland Barthes määrittelee teoksessaan *Mythologies* (1957) myytin olevan puheen laji, joka rakentuu lingvistisen järjestelmän ”ylle” (Barthes 1957, 187). Myytti on Barthesin mukaan jollekin asialle luotu merkitys tai oikeutus, millä kyseinen asia saa luonnollisen auktoriteetin (mt., 217). Sen sijaan puheella Barthes tarkoittaa sanallisen ilmaisun ohella periaatteessa mitä tahansa viestiä välittävää ilmaisun muotoa, kuten valokuvaa tai näytelmää (mt., 182).

Barthesin myyttikäsite noudattaa lingvististen semiotiikan koulukunnan perinnettä, jossa tarkastellaan suhdetta merkitsijän, merkityn ja merkin välillä. Tämän käsityksen mukaan kun puhutaan jostakin, puhutulla asialla on aluksi vain konkreettinen merkitys niin sanotussa objektikielessä. Objektikielellä puhutaan olemassa olevista asioista. Ilman myyttiä puhe on ainoastaan konkreettisia ja havaittavia tosiasioita heijastavaa, kunnes ihmisen luoma myytti rakentaa niin sanotun metakielen jo objektikielessä olemassa olevaan semioottiseen ketjuun. (Barthes 1957, 188.) Myytti asettuu täten luonnolliseksi osaksi historian kulkua, ja se menettää auktoriteettiasemansa vasta sen tullessa paljastetuksi (Barthes 1957, 202–203).

Barthes¹ tarkastelee myyttiteoriaansa avulla erityisesti ranskalaisten kulttuuri-ilmiöiden, kuten viinin ja aikakauslehtien, myyttisyyttä.

Sen sijaan poliittisen myytin voidaan määritellä olevan keino luoda narratiivi, jolla voidaan selittää ja legitimoida poliittisen auktoriteetin käyttöä mahdollisimman ymmärrettävässä ja jopa juonenomaisessa muodossa (Bottici 2007, 13; Della Sala 2010, 5). Myytistä poliittisen tekee se, jos sillä voidaan luoda tietynlainen merkitys vallitsevista poliittisista olosuhteista tietyille ihmisryhmälle (Bottici 2007, 180). Poliittisen myytin käsite on verrattavissa Barthesin käsitykseen myytistä auktoriteetin oikeuttajana. Käsitteiden suurimpana erona voidaan pitää sitä, että poliittisella myytiltä perustellaan poliittisten auktoriteettien ja päätösten legitimeettia kulttuuristen ilmiöiden sijaan. Poliittinen myytti ei kuitenkaan ole vain propagandaa tai mikä tahansa narratiivi, sillä poliittisen myytin ehdottoman tärkeitä kriteerejä ovat kyky asettua saumattomasti viralliseen diskurssiin ja mahdollisuus tulla kerrotuksi eteenpäin kaikilla yhteiskunnan tasoilla (Della Sala 2010, 3). Myyttiä on helppo levittää, jos se on tarpeeksi yksinkertainen ja poistaa ihmisen toiminnan kompleksisuuden (Bell 2003, 75). Jotta poliittinen myytti vakiintuu sekä viralliseen että epäviralliseen diskurssiin, sen pitää vastata tarpeeseen ja kehittyä poliittisen ilmapiirin sitä niin vaatiessa (Bottici 2007, 7; Della Sala 2010, 7–8). Poliittista myyttiä pitää tämän takia myös aktiivisesti työstää (saks. *Arbeit am Mythos*), jotta se pysyy relevanttina ja luo merkityksiä eri aikakausien kokemuksille (Bottici 2007, 7, 250).

Poliittiset myytit jaetaan tutkimuskirjallisuudessa usein alkuperäismyytteihin (engl. *primary myths* tai *master myths*) ja johdannaismyytteihin (engl. *derivative myths*). Alkuperäismyyteillä kerrotaan tyypillisesti poliittisten yhteisöjen syntymätarinoita tai sellaisia historiallis-poliittisia narratiiveja, joilla perustellaan poliittisen yhteisön yhdessäoloa.

Johdannaismyyteillä taas luodaan merkityksiä ja perusteluja poliittiselle vallankäytölle. (Della Sala 2010, 6.) Johdannaismyytit ovat siis tyypillisesti funktionaalisia eli toiminnallisia poliittisia myyttejä. Yhteisön heikko tai epäolennaisiin asioihin perustuva mytologinen pohja voi johtaa vallan legitimeetin kyseenalaistamiseen, koska poliittinen yhteisö ei tällöin välttämättä kykene kokemaan riittävän vahvaa linkkiä vallanpitäjiin (Della Sala 2010, 8).

Poliittisia myyttejä tutkimalla voidaan siis ymmärtää esimerkiksi sitä, millainen suhde poliittisella yhteisöllä ja sen vallanpitäjillä on (Della Sala 2010, 2).

¹ Roland Barthes oli ranskalainen semiotiikan ja kirjallisuuden tutkija, joka tunnetaan erityisesti strukturalistina. Vaikka Barthesilla on *Mythologies*-teoksen lisäksi muitakin semiotiikan tutkimukseen liittyviä teoksia ja esseitä, on kandidaatintutkielman rajallisuuden vuoksi perusteltua pidättäytyä tässä vain yhden teoksen viitekehityksessä.

Myytin tulee selvitä useasta kehitysvaiheesta vakiintuakseen diskurssiin. Esimerkiksi Gérard Bouchard jäsentää poliittisen myytin kehittymisen vaiheet seuraavanlaisesti: ensiksi tapahtuu historiallinen tapahtuma tai vaihe, joka määrittää yhteisöä. Tapahtuma tai vaihe jättää myöhemmin jäljen kollektiiviseen muistiin, mikä muuttaa yhteisön arvoja ja uskomuksia. Tästä syntyy yhteiskunnallinen narratiivi, jonka avulla muistamisen prosessi muuntuu jatkuvaksi ja pysyväksi, eli narratiivi muuntautuu myytiksi. Tämän jälkeen myytti pyhittyy ja muuttuu tabunomaiseksi, eli myytin kyseenalaistaminen voi tarkoittaa jopa koko yhteiskuntarakenteen kyseenalaistamista. Lopulta myytin viesti juurtuu yhteiskunnallisiin rakenteisiin, ja tällöin sosiaaliset toimijat voivat puskea sen avulla omia agendojaan. (Bouchard 2013, 5.) Samaa kehityskulkua on jäsenneily myös tiivistettynä termeillä leviäminen (*diffusion*), rituaali (*ritual*) ja pyhyys² (*sacredness*). Leviämisellä tarkoitetaan myytin leviämistä diskurssiin, rituaalilla myytin omaksumista viralliseen narratiiviin ja päätöksenteon prosesseihin ja pyhyydellä myytin muuttumista ajattomaksi ja tabunomaiseksi (Della Sala 2010, 8–9).

Poliittisilla myyteillä on perinteisesti perusteltu etenkin kansallisvaltioiden olemusta ja historiaa. On kuitenkin oleellista tarkastella myös sitä, millaisilla muilla yhteisöillä voi olla poliittisia myyttejä. Esimerkiksi Kanadan Quebecin kaltaisilla autonomisilla alueilla voi olla vahva mytologinen pohja, jolla ylläpidetään alueen poliittisen yhteisön kokemaa erityislaatuisuuden tunnetta (Bouchard 2013, 6–7). Tämä pätee myös Euroopan unioniin, joka ei ole kansallisvaltio. Käsittelen Euroopan unionin poliittisia myyttejä seuraavassa alaluvussa, luvussa 2.2.

2.2 Euroopan unionin poliittiset myytit

Euroopan unionin olemusta poliittisena toimijana on määritelty monin eri tavoin, koska se ei ole perinteinen kansallisvaltio eikä virallinen liittovaltio. Vincent Della Sala esittää, että Euroopan unioni mielletään tyypillisesti kansallisvaltioista eroavana poliittisena järjestelmänä postwestfalenilaisena, postmodernina, postkansallisena ja monitasoisena (Della Sala 2010, 2). Poliittisten myyttien tutkimus on keskittynyt aikaisemmin etenkin kansallisvaltioiden myytteihin. Euroopan unionin perusolemus ja poliittisen myytin idea vaikuttavat jopa riitelevän keskenään: normatiivisia myyttejä luova poliittinen yhteisö, joka pyrkii

² Vaiheiden suomennokset ovat kirjoittajan omia.

minimoimaan kansallismielisyyttä ja maksimoimaan rationaalista ja normipohjaista kansainvälistä toimintaa, voidaan nähdä ristiriitaisena (Della Sala 2010, 10).

On esitetty, että kansallisvaltiot rakenteen ja -historian puuttumisen vuoksi Euroopan unionilla ei voi olla sellaisia myyttejä, joilla luodaan tunne merkityksiä unionin kansalaisille.

Esimerkiksi Obradovic (1996) esittää, että EU ei nauti täyttä poliittista legitimitettä, koska sillä ei ole riittävää mytologista ymmärryspohjaa kansalaisten tyytyväisyydelle (Obradovic 1996, 193). Obradovic katsoo siis myytin olevan suoraan sidoksissa legitimitettiin ja Euroopan unionin legitimitettkriisiin. Sen sijaan Hansen ja Williams (1999) argumentoivat Obradovicin näkökulman olevan ongelmallinen, sillä se asettaa rationaalisuuden ja myytin vastakohtiksi (Hansen ja Williams 1999, 240). Hansen ja Williams esittävät, että EU:n liberaaliin funktionalistiseen agendaan kuuluu ajatus siitä, että nationalistinen ja tunteellinen mytologia muunnetaan funktionalistiseksi liberaaliksi myyttipohjaksi, jolla perustellaan Euroopan unionin poliittista toimintaa. Kaikkiaan Hansenin ja Williamsin mukaan oleellisinta myyttikeskustelussa ei oikeastaan ole se, onko yhteisöllä riittävästi poliittisia myyttejä vai ei, vaan se, millaisia myytit ovat muodoltaan ja mitä niillä voidaan tehdä. (Hansen ja Williams 1999, 246.)

Poliittinen myytti voi täten olla ristiriidassa poliittisen toimijan identiteetin kanssa. Tämän perusteella Euroopan unionin legitimitetivaje ei olisi kiinni vain esimerkiksi tunteellisen ja luonnollisen alkuperäismyytin puutteesta tai heikkoudesta (Hansen ja Williams 1999, 239). Della Sala esittää, että kansallisvaltioiden tavoin Euroopan unioni hyödyntää toiminnassaan poliittisia myyttejä, vaikka unioni eroaakin historialliselta taustaltaan kansallisvaltioista. Euroopan unionilla on uniikki mytologinen pohja, jolla selitetään kansallisvaltioiden poliittisten myyttien tavoin unionin syntyä, erityislaatuisuutta ja sen muutosta ja kehitystä poliittisena toimijana (Della Sala 2010, 11). Tarkastelen tässä tutkielmassa Euroopan unionin poliittisia myyttejä tutkimalla sitä, miten Ursula von der Leyen legitimoii Euroopan unionin politiikkaa ja komission toimijuutta avauspuheenvuoroissa.

Euroopan unionilla on yksi onnistunut ja pyhäksi vakiintunut alkuperäismyytti, jonka mukaan toisesta maailmansodasta lähtenyt integraatioprosessi on luonut ja tuonut rauhaa, demokratiaa ja talouskasvua Eurooppaan. Integraatiomyytti on vakiintunut sekä viralliseen diskurssiin että ruohonjuuritasolle. (Della Sala 2010, 12.) Myytti voidaan havaita esimerkiksi unionin yhtenäisyyttä esittävässä symboliikassa, kuten toukokuun 9. päivänä vietettävässä Eurooppapäivässä. Viettämillä Eurooppapäivää ja säilömällä sen historia kalentereihin voidaan

ritualisoida historiallisia tapahtumia symboleiksi, jotka asettuvat vuosien kuluessa ainakin lähes kyseenalaistamattomiksi osiksi historiankirjoitusta (Fornäs 2012, 85). Integraatiomyytti on tehokas poliittinen myytti, koska sillä pystytään selittämään unionin menneisyyttä, asettamaan poliittinen toiminta luonnolliseen jatkumoon ja perustelemaan unionin laajentumista ja tietyssä määrin myös poliittisen vallan syventämistä.

Euroopan unionilla on myös toinen poliittinen myytti, jota pyrittiin virallisessa diskurssissa muovaamaan alkuperäismyytiksi integraatiomyytin rinnalle – joskin epäonnistuneesti. Euroopan unionin identiteetin perustaksi on yritetty rakentaa perusoikeuksien suojelijan roolia (Smismans 2010, 45–46). Euroopan teräs- ja hiiliyhteisön alkuperäisiin sopimuksiin ei kuulunut lainkaan roolia perusoikeuksien suojelusta, ja kyseinen rooli on omaksuttu nykyisen Euroopan unionin identiteettiin vasta Maastrichtin sopimuksen myötä (Smismans 2010, 49). Vaikka poliittisen myytin todenmukaisuudella ei ole kovin suurta merkitystä, jos sillä saadaan onnistuneesti legitimoitua poliittista vallankäyttöä, ei perusoikeuksien suojelijan myytti ole kuitenkaan alkuperäismyytti.

Sen sijaan integraatiomyytillä on monta johdannaismyyttiä, joskin niiden merkitys vaihtelee riippuen kontekstista. Nämä johdannaismyytit ovat funktionaalisia myyttejä, joilla selitetään ja legitimoidaan integraatiomyytin avulla Euroopan unionin poliittista toimintaa.

Johdannaismyyteillä rakennetaan käsitystä siitä, että Euroopan unionin toiminta on rationaalista ja luonnollista. Ne ovat tietyssä määrin toisaalta yksittäisiä tarinoita ja toisaalta lankoja, joilla kudotaan unionin luonnetta ja tarpeellisuutta esittävää kuvaa (Della Sala 2010, 14).

Integraatiomyytin johdannaismyyttejä ovat muun muassa normatiivinen Euroopan unioni, vihreä ja vihreän kehityksen Euroopan unioni, demokraattinen Euroopan unioni ja sosiaalinen Euroopan unioni. Esimerkiksi normatiivisella Euroopan unionilla tarkoitetaan tässä Ian Mannersin käsitystä EU:n kansainvälisestä identiteetistä normatiivisena valtana (Manners 2002). Sisäpoliittisesti normatiivisuus pohjautuu unionin historiallisesta syntykontekstista ja lainsäädännöllisestä rakenteesta ja ulkopoliittisesti ulkosuhteiden ehdollisuudesta (Manners 2002, 241). Toisena esimerkkinä vihreän Euroopan myytillä tarkoitetaan yleistä narratiivia EU:n roolista vihreän kehityksen edelläkävijänä pyrkimyksensä olla ensimmäinen ilmastonutraali maanosa. Vihreän EU:n myytin alkuperä juontuu Della Salan mukaan pyrkimyksestä tasapainottaa alkuperäismyytin talouskeskeisyyttä (Della Sala 2010, 15). Esimerkiksi näiden toiminnallisiksi myyteiksi muuntuneiden narratiivien avulla voidaan

tarkastella sitä, kuinka narratiivin avulla voidaan legitimoida harjoitettua politiikkaa Euroopan unionin tasolla. Tätä vastoin integraatiomyytti alkuperäismyyttinä luo merkityksen itse unionin yhtenäisyydelle.

Della Sala kuitenkin esittää, että integraatiomyytin ”draaman kaaren” lopun puute on ongelmallista myytin tulevaisuuden kannalta, koska myytti ei opasta tulevaisuuden eurooppalaisia tarpeeksi yksinkertaisesti – tai kerro edes tyydyttävää tarinan opetusta (Della Sala 2016, 538). Finaalisuuden puutteen lisäksi Euroopan unionin poliittisten myyttien ongelmana on se, että ne joutuvat jatkuvasti kilpailemaan unionin jäsenmaiden omien mytologioiden kanssa. Euroopan unioni ei ole virallisesti valtio, mutta sen poliittinen mytologia syntytarinoineen muistuttaa jossakin määrin kansallisvaltioiden omia myyttirakennelmia. Unionin jäsenmaissa tämä saattaa aiheuttaa ristiriitoja, sillä kansallisvaltioiden omat myytit erityislaatuisuudesta tai esimerkiksi itsenäisyystaisteluista riitelevät helposti samanaikaisesti olemassa olevan EU:n poliittisen mytologian kanssa. (Della Sala 2010, 13.) Mytologioiden ristiriitaisuuden voidaan nähdä realisoituneen esimerkiksi vuonna 2016 Ison-Britannian Brexit-äänestyksessä, jossa Ison-Britannian historiallinen ekseptionalistinen identiteetti voidaan katsoa ainakin yhdeksi EU-eron juurisyiksi (Crozier 2020, 656).

Brexitin lisäksi Ukrainan sota on myös yksi uhka unionin myyttipohjan vakaudelle. Della Sala esittää, että jo Krimin vuoden 2014 valtauksen jälkeen unionissa esitetty etsintä ”uudesta narratiivista EU:lle” osoitti, että aikaisemmat unionin ontologista turvallisuutta tukeneet myyttipaalut olivat alkaneet hapertua. Riskinä tässä Della Salan mukaan on se, että vaikka Euroopan unionia on historiallisesti sanottu taottavan kriiseissä³, ei tuleville ongelmille ja kriisitilanteille ole enää tarpeeksi selvää ja kestäväää normatiivista karttaa, jolla voitaisiin perustella unionin yhtenäisyyttä ja toimijuutta. (Della Sala 2023, 363, 371.)

2.3 Poliisijärjestys

Yhteenkuuluvuuden tunteen lisäksi poliittisilla myyteillä voidaan myös ylläpitää järjestystä ja estää sen horjuttamista. Ranskalaisfilosofi Jacques Rancière esittää teoksessaan *Erimielisyys – politiikka ja filosofia* (1995), että politiikka on ensisijaisesti ”yhteistä koskevan toiminnan piiri, ja tuo yhteinen voi olla vain kiistanalainen” (Rancière 1995, 41). Poliitiikan ytimessä on se, että on osapuolia – osallisia ja etenkin osattomia (mt., 37). Osapuolia ei sen sijaan ole

³ Tällä viitataan Jean Monnet’n muistelmiin vuodelta 1967.

ennen konfliktia eli vastakkainasettelua, mikä ei Rancièrin mukaan voi olla poliittisen yhteisön perustana kuten ei yhteisen edun tavoittelukaan (mt., 46, 54). Rancièrè argumentoi, että politiikan alkuperäinen konflikti on niiden joilla on *logoksen* eli puheen kyky ja niiden, jotka osaavat tuottaa vain melua, välillä (mt., 54–55). Tämä tuntemaamme politiikkaan sisäänrakennettu yhteismitattomuus on luontaista ja korjaamatonta, ja siksi ”politiikan” käsite pitää määritellä uudestaan (mt., 48).

Rancièrè ehdottaa, että resurssien jakamisen ja sen oikeuttamisjärjestelmä nimetään poliisiksi, joskaan tällä ei tarkoiteta poliisien ammattia sanan mielleyhtymästä huolimatta.

Poliisijärjestys on Rancièrin mielestä ”osien ja ruumiiden järjestys, joka määrittää tekemisen, olemisen ja puhumisen tapojen jaot” (Rancièrè 1995, 57), mutta ei täysin rinnastettavissa vain valtiokoneistoon. Poliisi voi tehdä hyviä asioita ja olla pidetty, mutta se ei Rancièrin mukaan muuta sen määräävää ja rajoittavaa ydinluonnetta. Itse ”politiikan” termi sen sijaan tarkoittaisi poliisijärjestyksen vastaista toimintaa, jossa osattomat pyritään huomioimaan siten, että tehdään näkyväksi ne järjestelmän osat, jotka eivät aikaisemmin ole olleet näkyvissä. (Rancièrè 1995, 56–58.)

Rancièrin näkemyksen perusteella esitän tutkielmassa, että ainakin virallisessa diskurssissa levitettävät poliittiset myytit ovat *logosta* ja ylläpitävät poliisijärjestystä. Niiden tarkoituksellinen kumoaminen ja haastaminen hajottaisivat poliisia ja se on täten Rancièrin käsityksen mukaisesti politiikkaa ja melua *logoksen* sijaan. Tätä voidaan verrata Roland Barthesin väitteeseen myyteistä depolitisoituna puheena: myytin perimmäinen tarkoitus on tyhjentää todellisuuden ja ihmisen toiminnan vaikeasti ymmärrettävät tai kyseenalaiset vaikutteet. Myytistä puhuminen paljastaa sen rakenteen, ja tällöin vakaa ja myytin lukijalle merkityksellinenkin myytti voi menettää voimansa ja auktoriteettiasemansa (Barthes 1957, 202–203). Vakiintuneet poliittiset myytit voivat siis tuoda poliittisiin yhteisöihin⁴ kuuluvuuden tunteen lisäksi myös turvallisuutta ja vakautta.

Myös Euroopan unioni voi täten myyteillä osaltaan rakentaa ontologista turvallisuutta, koska myyttien normatiivisten karttojen mukaisesti voidaan vaikeissakin olosuhteissa noudattaa ”tuttua ja turvallista” unionin identiteettiin perustuvaa kaavaa (Della Sala 2016, 526).

Poliittisilla myyteillä luodaan unioniin kognitiivisia ja normatiivisia toiminnan karttoja, joiden

⁴ Tässä tutkielmassa on selkeyden vuoksi jatkossa tarkoituksenmukaisempaa puhua poliittisesta yhteisöstä ja politiikasta ”perinteisissä” merkityksissään kuin Rancièrin (1995) poliisijärjestyksen ja muiden vastaavien käsitteiden mukaisesti. Poliittisella toiminnalla tarkoitetaan jatkossakin tässä työssä muutakin kuin poliisijärjestyksen vastaisia toimia, ellei toisin erikseen mainita.

avulla legitimoidaan politiikkaa ja voidaan ymmärtää sitä, miten unionissa toimitaan ja tulisi toimia erilaisissa tilanteissa (Della Sala 2010, 13; Della Sala 2023, 363).

2.4 Puheteko

Poliittisia myyttejä voidaan ilmaista ja levittää eri tavoin. Koska tässä tutkielmassa tarkoitukseni on analysoida sitä, miten Ursula von der Leyen oikeuttaa poliittisten myyttien avulla politiikkaansa ja Euroopan unionin instituutioita, on syytä tarkastella poliittisten myyttien roolia puheen ja vaikuttamisen välineenä. Tämän vuoksi hyödynnän tutkielmassa J. L. Austinin puhetekoteoriaa havainnollistamaan sitä, miten von der Leyen tuottaa vaikutuksia erilaisilla puheteoilla. Austinin puhetekoteoria⁵ edustaa pragmaattista kielitieteen suuntausta, ja sen avulla on mielekästä tarkastella etenkin sellaisia puhetekoja, joilla on jokin tavoite tai pyrkimys, koska teoria keskittyy kieleen toimimisen välineenä.

Austinin mukaan lähes kaikki sanalliset ilmaisut (engl. *utterance*) voidaan jakaa konstatiiveihin ja performatiiveihin. Konstatiivit ovat ilmaisuja, joilla sanotaan jotain, mutta niillä ei niinkään tuoteta suoranaista vaikutusta (Austin 2016, 15). Performatiivit ovat sen sijaan ilmaisuja, joilla tehdään asioita, kuten kastetaan laiva (Austin 2016, 17). Ne voivat joko onnistua tai epäonnistua tehtävän asian kontekstista riippuen. Performatiivit jaetaan edelleen lokuutioon, illokuutioon ja perlokuutioon. Lokutionaarisen teon tekeminen on yksinkertaisimmillaan jonkin asian sanomista. Illokuutio sen sijaan on ilmaisu, joka on ilmaisun aiottu tarkoitus. Illokuutioita voivat olla esimerkiksi pyrkimys ilahduttaa tai lohduttaa kuulijaa. Illokutionaarinen teko sisältää tyypillisesti aina lokutionaarisen teon, mutta lokuutiosta ei sen sijaan aina seuraa illokuutiota. Perlokuutio on puolestaan seurausten tuottamista sanomisella. Austinin mukaan perlokuutio eli sanomisen seuraus voi olla suunniteltua tai tahatonta. Ero illokuutioon ja perlokuutioon välillä on toimija: itse puhuja tuottaa illokutionaarisen teon, jolla on jokin tarkoitus, kun taas perlokutionaarinen teko – ja täten illokutionaarisen teon onnistuminen – on yleisesti ottaen riippuvainen kuulijasta. (Austin 2016, 93-95.)

Tässä tutkielmassa on tarkoituksenmukaista tutkia puhetekoja ja niiden mahdollisia vaikutuksia. Ursula von der Leyenin avauspuheenvuorojen tarkoitus kiteytettynä on sekä kertoa von der Leyenin poliittisista tavoitteista tulevalle puheenjohtajakaudelle että vakuuttaa

⁵ Puhetekoteoriaa ovat myöhemmin tutkineet ja jalostaneet eri suuntiin esimerkiksi John Searle ja Michael Halliday. Kandidaatintutkielman rajallisuuden vuoksi tässä työssä pidättäydyn J. L. Austinin vuoden 1959 näkemyksessä puheteoista.

yleisö tämän pätevydestä ja tarkoituksellisuudesta johtajana. Käsittelen komission puheenjohtajan roolia, valintaprosessia ja puheen yleisön määritelmää lyhyesti 4. luvussa. Puheella voidaan levittää uusia ja vahvistaa vanhoja poliittisia myyttejä monilla eri yhteiskunnan tasoilla. Poliittisilla myyteillä voidaan pyrkiä rakentamaan konsensus poliittisen vallan käytöstä (Della Sala 2010, 7). Esimerkiksi jos von der Leyenin avauspuheenvuorossa myyteillä voidaan tukea illokuutiota eli tässä vakuuttamista kandidaatin kyvykkyydestä ja tuottaa välillisesti perlokutionaarinen teko eli puhujan valitseminen puheenjohtajaksi, voidaan mahdollisesti katsoa, että poliittinen myytti on ainakin osin onnistunut tehtävässään. Ongelmana Austinin määrittelemän perlokuution tarkastelemisessa on se, että perlokuutiosta ei välttämättä voida tuottaa suoraa, virheetöntä päättelyketjua takaisin illokuutioon (Austin 2016, 23). Perlokuutio on puhetekoteoriassa kiistämättä illokuution joko tarkoituksellisesti tai vahingossa tuottama seuraus. Tästä huolimatta esimerkiksi poliittisen puheen seuraukset, kuten luottamuksen antaminen ehdokkaalle, voivat liittyä myös puheen ulkopuolisiin tekijöihin, kuten puoluesidonnaisuuteen. Sovellan Austinin puhetekoteoriaa tutkielmassa tiedostaen sen kontekstuaaliset puutteet.

3 Metodologinen viitekehys: sosiosemiotiikka

Tässä työssä tutkimusmetodina on sosiosemiotiikka. Operationalisoitu sosiosemiotiikka analyysimetodina yhdistettynä myytti- ja puhetekoteorioihin auttaa ymmärtämään sitä, miten Euroopan unionin toimintaa ja sen olemassaoloa sekä Ursula von der Leyenin tavoitteita komission puheenjohtajana legitimoidaan käsiteltävissä puheissa. Esittelen tässä luvussa yleisesti ensin sosiosemiotiikkaa ja sen lähtökohtia. Tämän jälkeen esittelen vielä sosiosemiotiikan operationalisoinnin tämän työn kontekstissa.

3.1 Sosiosemiotiikan teoria ja analyysin lähtökohdat

Semiotiikassa tutkimussuuntauksena pyritään yleisesti katsottuna tutkimaan merkkejä ja sitä, miten ne ilmenevät eri konteksteissa. Sosiosemiotiikka (engl. *social semiotics*) on semiotiikan alalaji. Merkittävimpänä erona näiden välillä voidaan nähdä olevan se, että perinteisessä saussurelaisessa semiotiikassa merkit nähdään luonnollisina ja muuttumattomina. Sen sijaan sosiosemiotiikassa merkit ovat käyttökontekstista riippuvaisia ja saattavat vaihdella eri käyttötarkoitusten tai jopa tulkintojen mukaisesti (Hodge ja Kress 1988, 12).

Sosiosemiotiikassa merkkejä kutsutaan lähtökohtaisesti semioottisiksi resursseiksi, koska niillä nähdään kiinteiden merkitysten sijaan olevan *teoreettinen* semioottinen potentiaali, jota voidaan hyödyntää sosiaalisissa konteksteissa enemmän tai vähemmän tiukkojen sääntöjen mukaisesti (van Leeuwen 2005, 4).

Van Leeuwen esittää sosiosemiotiikan olevan käytännönläheinen teoria, joka voi realisoitua tutkimuksessa vain tietyssä kontekstissa sopivan tutkimusongelman ja toisen tutkittavan näkökulman tai teorian kanssa operationalisoituna. Sosiosemiotiikkaa voidaan myös tutkia vain, kun tutkitaan sosiaalisia ilmiöitä, koska teorian ydinperiaatteita ovat eritasoinen vuorovaikutus ja sosiaalisten kontekstien vaihtelevuus. (van Leeuwen 2005, 4.)

Sosiosemiotillisella tutkimuksella on funktionalistinen luonne, koska sosiosemiotiikka perustuu teoriaan kielen asemasta sosiaalisena resurssina (van Leeuwen 2005, 69).

Perinteisessä saussurelaisessa semiotiikassa oletetaan, että merkit ovat luonnollisia ja muuttumattomia. Esimerkiksi tulen merkin, tulen mentaalisen konseptin ja sen fyysisen olomuodon ajatellaan vastaavan toisiaan ilman, että näin on päätetty sosiaalisesti. Tätä vastoin sosiosemiotiikassa merkkien ja niitä koskevien sääntöjen nähdään olevan sosiaalisia konstruktioita, joiden niin sanottua koodikirjaa voidaan muokata kontekstisidonnaisesti. Kontekstisidonnaisuuteen liittyvät sosiosemiotiikassa oleellisesti myös denotaation ja

konnotaation käsitteet, eli se mitä esitetään ja mitä tämän esityksen kautta esitetään. Esimerkiksi pukeutuminen voi olla semioottinen resurssi, johon kuuluu sanottuja ja sanomattomia sääntöjä: joissakin tilanteissa tietyllä tavalla pukeutuminen voi vaikuttaa sosiaalisen arvon nousuun ja toisessa laskuun riippuen siitä, mitä kyseisillä pukeutumisvalinnoilla viestitään. (van Leeuwen 2005, 47, 54.)

Sosiosemiotiikan tärkeitä analysoitavia ulottuvuuksia ovat van Leeuwenin mukaan diskurssi, genre, tyyli ja modaalisuus (van Leeuwen 2005, 91). Sosiosemiotiikassa diskurssilla tarkoitetaan sosiaalisesti konstruoituja tietoisuuksia jostakin todellisuuden osasta (Kress ja van Leeuwen 2001, 4). Tämä määritelmä pitää erottaa tavallisesta yhteiskuntatieteellisestä käsityksestä: diskursseilla ei sosiosemiotiikassa tutkita esimerkiksi vain jonkin julkisen keskustelun tai narratiivin tyypillistä sisältöä. Sen sijaan tutkimalla diskursseja sosiosemiotiikasta voidaan paikantaa, miten semioottisia resursseja käytetään sosiaalisissa konteksteissa rakentamaan erilaisia esityksiä maailmasta. Sosiosemiotiikassa genre vastaa lähemmin yhteiskuntatieteiden tyypillistä diskurssin käsitettä. Genreä tarkastelemalla tutkitaan sitä, miten semioottisia resursseja hyödynnetään erilaisissa kommunikaatiotilanteissa. Sillä tarkastellaan siis erityisesti sitä, mitä ihmiset tekevät erilaisilla teksteillä toisilleen. Tyylillä tarkoitetaan sosiosemiotiikassa sitä, miten semioottisia resursseja hyödynnetään yksilöllisesti eri genrejen esittämiseen ja sitä, miten identiteettejä ja arvoja voidaan ilmentää semioottisia resursseja käyttämällä. Modaalisuutta tarkasteltaessa katsotaan sitä, miten ihmiset hyödyntävät semioottisia resursseja rakentaakseen ja kommunikoidakseen erilaisia totuusarvoja esimerkiksi uskomuksistaan. Edellä mainituista ulottuvuuksista on tärkeä huomata, että ne ovat käytännön tutkimuksessa myös osittain päällekkäisiä, minkä vuoksi niitä ei siksi tule tarkastella täysin erillisinä toisistaan. (van Leeuwen 2005, 91.)

Sosiosemiotiikka sopii tässä tutkielmassa metodologiseksi pohjaksi sen tutkimiseen, miten Ursula von der Leyen hyödyntää puheissaan poliittisia myyttejä legitimoidakseen Euroopan unionin toimintaa ja omaa ehdokkuuttaan komission puheenjohtajaksi. Ensinnäkin sosiosemiotiikka yksin vajaan työkalupakkina sopii tässä poliittisten myyttien teorioiden metodologiseksi pariksi. Poliittisia myyttejä tarkastellaan semioottisena resurssina, sillä ne ovat luonnostaan semioottisia ja sosiaalisia ilmiöitä (Bouchard 2013, 3). Toiseksi Ursula von der Leyen esitti tutkielmassa tarkasteltavat puheet sellaisessa sosiaalisessa kontekstissa, jossa on omat menettelylliset käytännöt esimerkiksi tapahtuman rakenteesta, käytettävän kielen soveliaisuudesta ja viestittävästä asiasisällöstä. Tämän vuoksi etenkin Austinin puhetekoteoria

sopii sosiosemiotiikkaa täydentäväksi teoreettiseksi apuvälineeksi. Kolmanneksi sosiosemiotiikan luonteeseen kuuluu sen monimuotoisuus eri näkökulmissa ja nykytutkimuksessa suosittu multimodaalisuus, jota voitaisiin periaatteessa hyödyntää esimerkiksi puheiden videotallenteiden analysointiin. Tässä tutkielmassa rajallisuuden nimissä en voinut analysoida puheita multimodaalisesti, mutta tuleville tutkimuksille se olisi mahdollinen tarkastelunäkökulma. Käsittelem sosiosemiotiikan operationalisointia tähän tutkimusasetelmaan seuraavassa alaluvussa, luvussa 3.2.

Koska tutkielmassa on kyse laadullisesta tutkimuksesta, on objektiivisuuden ihanteesta huolimatta syytä huomauttaa tutkielman tulkinnanvaraisesta luonteesta. Erityisesti tässä tutkielmassa sosiosemiotiikan metodologisen joustavuuden ja potentiaalisuudesta kiinnostuneisuuden takia on mahdollista, että puheiden semioottisten resurssien käytöstä ja niiden merkityksistä voi syntyä erilaisia tulkintoja. Tämän takia tarkka operationalisointi ja tutkimusraportointi on sosiosemiotittisessa tutkimuksessa erityisen tärkeää.

3.2 Sosiosemiotiikan operationalisointi analyysimetodiksi

Sosiosemiotiikka on perusolemukseltaan analyysilähtöinen teoria (van Leeuwen 2005, 1), minkä vuoksi operationalisoin sen tässä tutkielmassa tutkimusmetodiksi tukemaan poliittisten myyttien ja puheteon teorioita. Operationalisoin metodin ensin päättämällä puheiden analysoitavan muodon ja näkökulman, sitten valitsemalla ja rajaamalla teorialähtöisesti puheista tarkasteltavat semioottiset resurssit eli tässä poliittiset myytit ja lopulta määrittelemällä tarkasteltavaksi semioottiseksi ulottuvuudeksi sosiosemiotittisen genren. Tarkastelemalla puheiden genren rakentumista puhetekoteorian illokuution ja perlokuution näkökulmasta ja poliittisia myyttejä legitimitietin rakennuspalikoina analysoin sitä, miten Ursula von der Leyen pyrkii oikeuttamaan omaa visiotaan itsestään komission puheenjohtajana, tulevan komission toimikautta ja Euroopan unionin tarpeellisuutta.

Tässä työssä sosiosemiotittisen analyysin pääasiallisena tarkasteltavana semioottisena resurssina on poliittinen myytti. Van Leeuwenin mukaan sosiosemiotittinen analyysi aloitetaan keräämällä kokoelma analysoitavaa materiaalia (van Leeuwen 2005, 6). Tässä tutkielmassa kokosin analysoitavan resurssikokoelman poimimalla von der Leyenin molemmista puheista myyttistä puhetta sisältäviä kohtia, koska olin valinnut tietyt kaksi puhetta tutkielman analyysin toimintakehikoksi. On syytä huomata, että koska tutkielma ei ole laadullinen sisällönanalyysi, keräsin analysoitavat esimerkit teorialähtöisesti ja noudattamatta tiettyä poiminta- tai luokittelumetodia. Koska kyseessä on myös

esimerkkilähtöinen kokoelma, eivät kaikki nostot välttämättä sulje toisia mahdollisuuksia pois. Määrittelin myyttikategoriat (tässä ”M”) seuraavanlaisiksi:

M1: Integraatiomyytti, jonka mukaan kriisistä lähtenyt integraatio toi ja loi rauhaa, demokratiaa ja talouskasvua Eurooppaan, eli niin sanottu EU:n alkuperäismyytti.

M2: Funktionaaliset johdannaismyytit, joilla rakennetaan käsitystä EU:sta rationaalisenä ja ”luonnollisena” toimijana. M2-kategoriaan kuuluvat vakiintuneet myytit normatiivisesta, demokraattisesta, sosiaalisesta ja vihreästä Euroopasta.

M3: Myytti Euroopan unionista perusoikeuksien suojelijana. Myyttiä on pyritty vakiinnuttamaan osaksi Euroopan unionin alkuperäismytologiaa, vaikka historiallisesti katsottuna perusoikeudet ovat tulleet viralliseksi osaksi EU:ta vasta Maastrichtin sopimuksen myötä (Smismans 2010, 49). Myyttejä tutkittaessa myytin todenmukaisuudella ei kuitenkaan sinänsä ole merkitystä, jos myytillä kyetään luomaan merkityksiä ja legitimoida vallankäyttöä.

Päädyin näihin kategorioihin, koska ensinnäkin integraatiomyytti on sekä vakiintunut ja ritualisoitunut eri Euroopan unionin tasoille että kohtuullisen helposti paikannettavissa. Toiseksi johdannaismyytit oli syytä luokitella yhdeksi kategoriaksi, koska kaikilla niillä on sisimmässään tietty funktio: pyrkimys palvella tiettyä poliittista päämäärää tai ajatusta. Poimitut johdannaismyytit ovat vakiintuneita ja tutkimuskirjallisuudessa tunnistettuja (ks. esim. Della Sala 2010). Ne ovat myös selkeästi rajattavissa, koska voidaan olettaa, että ehdokkaan poliittisiin suuntaviivoihin perustuva avauspuheenvuoro pyrki toteuttamaan ja niin sanotusti myymään puhujan poliittista ihannetta ja täten tiettyä päämäärää. Kolmanneksi myytti EU:sta perusoikeuksien suojelijana kuuluu omaan kategoriaansa, koska sitä ei voida mieltää integraatiomyytin johdannaiseksi, sillä sen tyypillinen narratiivinen muoto on EU:n alkuperäismyytin tapainen. Se ei toisaalta ole myöskään historiallisilta tosiasioiltaan alkuperäismyytti (Smismans 2010, 45). Tämän takia integraatiomyyttiä ja perusoikeusmyyttiä pitää tarkastella eri kategorioissa eikä vain yhden alkuperäismyyttikategorian alla.

Tutkielman tarkasteltavaksi sosiosemioottiseksi ulottuvuudeksi valitsin genren. Vaikka sosiosemioottista analyysia tehtäessä olisi suotavaa tarkastella osittain muitakin ulottuvuuksia, eli diskurssia, tyyliä ja modaalisuutta, ei kaikkea tätä pystytä tehdä kandidaatintutkielmassa. Kategoriat ovat osittain limittäisiä, eli sosiosemioottista tutkimusta tehdessä voidaan käsitellä esimerkiksi diskurssin ja genren välistä harmaata aluetta. Kuten

aikaisemmin mainittua, sosiosemiotiikassa genrellä tarkoitetaan sitä tapaa, miten tietynlaisessa kommunikaatiossa käytetään semioottisia resursseja. Genret ovat vakiintuneita malleja sosiaaliselle kanssakäymiselle. Ne ovat historiallisesti ja kontekstuaalisesti spesifejä. (van Leeuwen 2005, 128.) Esimerkiksi tässä tutkielmassa tarkastelluilla von der Leyenin puheilla on funktionaalinen merkitys juuri silloin, kun von der Leyen pitää ne oikeassa ajassa ja paikassa. Genreillä on myös intertekstuaalinen ulottuvuus. Yhdistelemällä genrejä kulttuurisesti sopivalla tavalla puhuja voi osoittaa kuuluvansa sellaiseen ryhmään, joka pystyy tekemään kielellä sujuvasti haastaviakin teknisiä temppuja. Esimerkiksi poliittinen puhe on kulttuurisidonnainen ja intertekstuaalinen genre, jonka oppiminen vaatii ensin muiden genrejen, esimerkiksi vertailun ja kuvailun, harjoittelua ja sujuvaa hallitsemista. (Lemke 1988, 89.) Tämän takia genreä tutkittaessa kontekstuaalisuuden ja intertekstuaalisuuden lisäksi huomionarvoista on itse asiasisällön ja sen kertomisen rakenne, sillä genre muodostuu eri puhetekovaiheista (van Leeuwen 2005, 126).

Tässä tutkielmassa sosiosemiotiikkaa hyödynnetään genren tarkastelemiseen. Kiinnostavaa myyttien ja genren rakentumisen yhdessä analysoimisessa on se, miten avauspuheenvuoron rakenne ja myyttinen puhe vaikuttavat yhdessä perlokuutioon eli puheteon tulokseen. On kuitenkin tärkeää huomata, että sosiosemiotittinen lähestymistapa voi sekä konteksti- ja kulttuurisidonnaisuuden että laadullisen tutkimusluonteensa takia vaikuttaa myös tulkintoihin. Kuten aina laadullisessa tutkimuksessa, on sosiosemiotiikassa myös tärkeä muistaa, että tulkinnat rakenteesta saattavat vaihdella.

4 Euroopan komission puheenjohtajuus, Ursula von der Leyen ja avauspuheenvuoro Euroopan parlamentissa

Euroopan komissio on Euroopan unionin toimeenpaneva toimielin, joka on vastuullinen Euroopan parlamentille. Komissio koostuu 27 komissaarista, joista yksi toimii puheenjohtajana. Puheenjohtaja muun muassa valvoo komission toimintaa ja muovaa poliittiset suuntaviivat, joiden mukaan komissio toimii toimikauden aikana (Sopimus Euroopan unionista, III osasto, 17 artiklan 6. kohta). Hän myös yhteistyössä Eurooppa-neuvoston kanssa hyväksyy luettelon niistä henkilöistä, joita ehdotetaan nimitettäväksi komission jäseniksi eli komissaareiksi (Sopimus Euroopan unionista, III osasto, 17 artiklan 7. kohta).

Viiden vuoden välein Euroopan unionin vaaleilla valitaan uusi Euroopan parlamentti. Tämän jälkeen valitaan komission puheenjohtaja ja muodostetaan komissio seuraavalle toimikaudelle. Ensin Eurooppa-neuvosto ehdottaa komission puheenjohtajaehdokkaan Euroopan parlamentille vaalituloksen huomioon ottaen. Tämän jälkeen puheenjohtajaehdokas muotoilee tulevalle toimikaudelle poliittiset suuntaviivat, jotka hän esittää Euroopan parlamentille. Euroopan neuvostossa muovataan koko unionin strateginen agenda, joka on osittain komission puheenjohtajaehdokkaan ohjenuora tämän omiin poliittisiin suuntaviivoihin (Euroopan unioni 2025). Tullakseen valituksi komission puheenjohtajaksi puheenjohtajaehdokkaan tulee saada Euroopan parlamentin enemmistön hyväksyntä suljetussa lippuäänestyksessä. Maastrichtin sopimuksessa Euroopan parlamentille annettiin oikeus konsultoida komission puheenjohtajakandidaattia ja äänestää tämän luottamuksesta, joskaan itse äänestys ei ollut sitova ennen Amsterdamin sopimuksella tehtyä muutosta (Crum 2022, 196).

Vuoden 2014 europarlamenttivaaleissa monet eurooppalaiset poliittiset puolueet asettivat julkisia kärkiehdokkaita komission puheenjohtajiksi ensimmäistä kertaa niin sanotussa *Spitzenkandidat*⁶ -järjestelmässä. Järjestelmän tausta-ajatuksena oli, että Euroopan parlamentti voisi laajentaa valtaansa puheenjohtajan valitsemisprosessiin. Tämä tapahtuisi asettamalla puolueiden omat keulakuvaehdokkaat jo vaalien alla ”vastatoimena” Eurooppa-neuvoston pääosin suljettujen ovien takana tapahtuvalle ehdokasasettelulle. Mahdollisena tulkintana voidaan pitää, että tällä tavalla voitaisiin samalla edistää EU:n demokratisaatiota ja

⁶ Suomeksi ”kärkiehdokas”.

parlamentarisaatiota. (Crum 2022, 203.) Vuonna 2014 komission puheenjohtajaksi valittiin *Spitzenkandidat* Jean-Claude Juncker, mutta jo seuraavien (v. 2019) vaalien jälkeen komission puheenjohtajaksi valittu Ursula von der Leyen ei ollut puolueensa, Euroopan kansanpuolueen (EPP), ehdokas *Spitzenkandidat*-järjestelmässä.

Ursula von der Leyen oli ensimmäisen puheenjohtajaehdokkuutensa aikana Saksan puolustusministeri. Von der Leyenin ehdokkuus komission puheenjohtajaksi vuonna 2019 syntyi kompromissina, sillä sekä Euroopan parlamentissa että Eurooppa-neuvostossa karsastettiin valtaosaa ehdokkaista, kuten vaalien voittajapuolue EPP:n alkuperäistä kärkiehdokasta Manfred Weberiä (Crum 2022, 207). Ennen vuoden 2019 vaaleja Euroopan parlamentti oli varoittanut Eurooppa-neuvostoa siitä, että se voisi hylätä neuvoston esittämän puheenjohtajaehdokkaan, jos ehdokas ei olisi ollut parlamenttivaaleissa *Spitzenkandidat* (Crum 2022, 205). Tästä huolimatta Ursula von der Leyen sai Euroopan parlamentin luottamuksen puheenjohtajaäänestyksessä niukasti ylittäen vaaditun kynnyksen vain seitsemällä äänellä⁷ (Crum 2022, 208). Vuoden 2024 vaaleissa Ursula von der Leyen sen sijaan oli EPP:n *Spitzenkandidat*, ja sai Euroopan parlamentin luottamuksen⁸ toiselle kaudelleen EPP:n vaalivoiton jälkeen.

Nykyään komission puheenjohtajan valinnan käytäntönä on, että puheenjohtajaehdokas esittää suuntaviivansa parlamentille ja osallistuu debattiin, minkä jälkeen parlamentti äänestää luottamuksesta. Avauspuheenvuorossa ehdokas esittelee poliittiset suuntaviivansa tulevalle toimikaudelle ja pyrkii vakuuttamaan parlamentin kyvykkyydestään hoitaa puheenjohtajan vastuullisen tehtävän. Poliittiset suuntaviivat julkaistaan myös erillisenä dokumenttina. Avauspuheenvuoron jälkeen käynnistyy parlamentaarinen keskustelu, jossa Euroopan parlamentin jäsenet voivat kuulustella puheenjohtajaehdokasta.

Vaikka avauspuheenvuoron pääasiallinen merkitys on muodollinen, on se unionin demokratian kannalta oleellinen. Avauspuheenvuorot esitetään suunnaten ne Euroopan parlamentille ja vain parlamentin jäsenillä on puheenjohtajaäänestyksessä äänioikeus.

⁷ Vuoden 2019 äänestyksessä Euroopan parlamentin koko oli 747 MEP:iä, ja vaadittu äänten enemmistö olisi ollut 374 ääntä. Von der Leyen sai 383 ääntä tämän puheenjohtajuuden puolesta. (Euroopan parlamentin uutishuone. 16.7.2019. *Parliament elects Ursula von der Leyen as first female Commission President*. Viitattu 16.2.2025.)

⁸ Vuoden 2024 äänestyksessä Euroopan parlamentin koko oli 719 MEP:iä Ison-Britannian EU-eron jälkeisen pienenemisen takia. Vaadittu enemmistö olisi ollut 360 ääntä. Von der Leyen sai 401 ääntä tämän puheenjohtajuuden puolesta. (Euroopan parlamentin uutishuone. 18.7.2024. *Parliament re-elects Ursula von der Leyen as Commission President*. Viitattu 16.2.2025.)

Puheiden viestit poliittisine suuntaviivoineen koskevat toisaalta koko unionia. Puheet on myös televisioitu, litteroitu ja tallennettu, ja itse poliittiset suuntaviivat ovat julkisesti saatavilla. Määrittelen puheiden ensisijaisen yleisön tästä huolimatta olevan Euroopan parlamentti, koska tällöin luonteeltaan puheissa esiintyvät performatiiviset puheteot, kuten parlamentin vakuuttaminen ja puhuttelu, saavat merkityksen juurikin komission puheenjohtajan valitsemisen kontekstissa. Julkisuus osana demokratiaa – tai ainakin sen ihannepiirteitä – ei myöskään ehdottomasti tarkoita sitä, että kaikki julkinen olisi tarkoituksellisesti suunnattu koko poliittiselle yhteisölle. Täten tässä tutkielmassa katson, että avauspuheenvuorojen pääasiallinen kohdeyleisö on Euroopan parlamentti, vaikka laajemmassa mittakaavassa puheen konteksti ja sisältö voisikin koskettaa koko unionia.

5 Analyysi

Tavoitteena tässä tutkielmassa oli tarkastella sitä, miten Ursula von der Leyen hyödyntää poliittisia myyttejä pyrkimyksessään saada Euroopan parlamentin luottamus puheenjohtajuudelleen ja legitimoida Euroopan unionin poliittista toimintaa. Tarkastelin tätä sosiosemioottisesti hyödyntäen puhetekoteoriaa teoreettisena viitekehyksenäni. Tässä tutkielmassa puheiden analysoitava semioottinen resurssi on poliittinen myytti. Myyttien etsiminen ja paikantaminen puolestaan auttoi analysoimaan sitä, millaisia asioita von der Leyen esittää sekä Euroopan unionia että omaa puheenjohtajuuttaan legitimoivina.

Tässä tutkielmassa käsittelin vain puheiden kirjallisia muotoja. Avauspuheenvuorot ovat kuitenkin saatavilla videotallenteina. Käsittelemällä puheita multimodaalisen sosiosemiotikan avulla olisi voitu tarkastella esimerkiksi von der Leyenin äänenpainoja tai yleisön reaktioita, sillä tutkittavat puheen lingvistiset ominaisuudet yhdistyvät myös ei-lingvistisiin ominaisuuksiin (van Leeuwen 2005, 122). Rajallisuuden vuoksi ei tämä tutkielmassani ollut mahdollista, minkä takia rajasin primääriaineiston pelkästään puheiden julkaistuiksi tekstimuodoiksi⁹.

Tarkastelin myös vain puheiden englanninkielisiä versioita. Alkuperäisissä puheissa on englannin lisäksi myös ranskan- ja saksankielisiä osioita, koska nämä kolme kieltä ovat Euroopan unionin viralliset menettelylliset kielet. Sekä kielivaihtelun että kandidaatintutkielman rajallisuuden takia ei tämän tutkielman viitekehyksessä ollut mahdollista analysoida semioottisesti esimerkiksi yksittäisiä sanavalintoja tai äänneiden toteutumista, vaikka tämä voisikin olla kiinnostavaa ja havainnollistavaa puheiden sosiosemioottiselle myyttitutkimukselle (esimerkiksi Kress ja van Leeuwen 2001, 76-77). Lisäksi koska analysoitavat tekstit eivät olleet Euroopan unionin virallisen asiakirjan muodossa vaan medialle suunnattuina litterointeina, ei tässä tutkielmassa ollut myöskään riittävää perustetta tarkastella semioottisesti esimerkiksi tekstiaineiston typografiaa tai muita visuaalisia seikkoja.

Valmistelin sosiosemioottisesti analysoitavan aineiston luomalla ensin taulukon, johon siirsin von der Leyenin avauspuheenvuorot kokonaisuudessaan. Erittelin puheen kohdat taulukon soluriveihin luettavuuden helpottamiseksi. Pyrin noudattamaan mahdollisimman loogista ja

⁹ Puheet ovat niin sanotusti ”*check against delivery*” (suom. muutosvarauksin), eli julkaistut kirjalliset muodot eivät ole EU:n virallisia asiakirjoja. Puheet tulee siis tarpeen mukaan itse tarkastaa puheen videotallennetta vasten.

temaattista jakoa, vaikka rivit eivät vaikuttaneetkaan analyysiin. Tämän jälkeen erittelin puheista puhefunktioita eli puhetekovaiheita ja annoin niille nimikkeet. Puhefunktioiden nimeämisen avulla hahmotetaan sellaisia puheen tapoja, joilla poliittisen avauspuheenvuoron genreä rakennetaan (van Leeuwen 2005, 127). Tällaisia puhefunktioita ovat tämän tutkielman aineistoissa esimerkiksi puhuttelu, vaatiminen ja lupaaminen. Puhefunktioiden kokonaisuus tietyssä kontekstissa muodostaa strategian kommunikatiivisen tavoitteen saavuttamiseen. Nimesin jokaisen osan kummastakin puheesta tilannekohtaisesti osaksi jotakin puhefunktiota, eli nimikkeet luotiin uuden funktion tarpeen mukaisesti. Nimikoin jokaisen eritellyn puhefunktiokohdan. Yhteen nimikkeeseen voi kuulua kuitenkin esimerkiksi useita virkkeitä. Nimike vaihtui vasta, kun puhefunktio vaihtui (van Leeuwen 2005, 127). Asettelin nimikkeet siten, että eritelty puheen kohta ja sen nimetty funktio ovat samalla rivillä. Tämän jälkeen lihavoitin puheista löydetty poliittiset myytit ja kirjasin hakasuluilla jokaisen lihavoidun myytin kuuluvan joko M1-, M2- tai M3-kategoriaa. Valmisteltu aineisto on tutkielman liitteet-osiossa.

Käsittelin tutkielmassa kahta avauspuheenvuoroa, joista toinen on vuodelta 2019 ja toinen vuodelta 2024. Vaikka puhuja on kummassakin puheessa sama, puheiden välisenä aikana maailmanpoliittinen tilanne ja Euroopan turvallisuusympäristö muuttui. Von der Leyenin ensimmäisen puheenjohtajakauden aikana alkoi kaksi kansainvälistä ilmapiiriä muuttavaa kriisiä: globaali koronaviruspandemia ja Venäjän hyökkäyssota Ukrainaan. Muutos heijastuu myös puheiden yleisessä sisällössä. Vuonna 2019 Ursula von der Leyen oli ensimmäistä kertaa puheenjohtajaehdokkaana, ja tällöin myös kokemus puheenjohtajuudesta oli tällä luonnollisesti erilainen kuin viisi vuotta myöhemmin. Vuoden 2019 avauspuheenvuoron teemoja olivat esimerkiksi ilmastonmuutos ja etenkin European Green Deal -ohjelma, työllisyys, pakolaiset ja unionin oikeusvaltio- ja demokratiakehitys. Sen sijaan vuoden 2024 puheessa korostuivat Euroopan unionin kokonaisvaltainen turvallisuuspolitiikka monilla eri politiikan osa-alueilla ja lähivuosien poliittisten muutosten vakavuus. Toisaalta kyseisen puheen teesinä oli myös se, että Eurooppa voi ja kykenee vaikuttamaan muuttuvaan maailmaan teoilla.

Kumpikin puhe alkaa parlamentin puhuttelulla eli osoittamalla kunnioitusta. Vuoden 2019 puheessa von der Leyen puhuttelee parlamentin lisäksi myös aikaisempaa komission puheenjohtajaa, Jean-Claude Junckeria. Kummankin puheen alussa on myös osio, jossa von der Leyen taustoittaa puheen kontekstia ja itseään puhujana kyseisessä roolissa. Esimerkiksi vuoden 2019 puheessa von der Leyen taustoittaa komission puheenjohtajuuden historiaa,

koska hän oli puhehetkellä kyseisen tehtävän ensimmäinen naisehdokas. Lisäksi hän kiittää menneisyyden EU-toimijoita, kuten Simone Veiliä. Tulkitsin, että tällä tavalla hän myös asettaa itse itsensä Euroopan unionin historian jatkumoon, koska hän on Veilin tavoin tehtävänsä ensimmäinen naisedustaja. Vuoden 2024 puheen alussa von der Leyen onnittelee Euroopan parlamentin puheenjohtaja Roberta Metsolaa tämän ehdokkuudesta. Tämän lisäksi von der Leyen osoittaa kuuluvansa itse jo Euroopan unionin historiaan: hän kertoo lyhyesti kuluneen toimikauden historiallisesta merkityksestä ja toteaa tällä tavalla epäsuorasti, että viisi vuotta aikaisemmin unionin poliittinen ympäristö oli vielä erilainen.

Von der Leyenin puheenvuoroissa suurin osa sisällöstä koostuu tavoitteiden ja perusteluiden ilmaisemisesta, sillä avauspuheenvuoron perimmäinen tarkoitus on esitellä Euroopan parlamentille mahdollisen tulevan komission toimintaa seuraavan viiden vuoden ajalle. Puheissa toistuu rakenne, jossa ensin von der Leyen taustoittaa uhkatilanteen tai haasteen, johon Euroopan unionin ja etenkin komission pitää toiminnallaan vastata. Taustoituksen jälkeen von der Leyen esittelee näkemyksensä tarpeellisesta ratkaisusta. Esimerkiksi vuoden 2019 puheessa kertoessaan tavoitteistaan nuorten työllisyyden parantamiseksi von der Leyen ensin kertoo tahtovansa lisää tasa-arvoa ja reiluutta nuorille ihmisille, ja tämän jälkeen esittää ongelman väittämällä, että EU ei voi hyväksyä nuorten korkeaa työttömyyttä. Tämän jälkeen hän kuvailee nuorten tahtoa työllistyä ja väittää, että on Euroopan unionin tehtävä auttaa tässä. Lopuksi hän lupaa, että hän tulee komission puheenjohtajana varmistamaan nuorisotakuujärjestelmän toimivuuden ja tukemaan ehdotusta Erasmus+ -ohjelman budjetin kasvattamisesta. Tämän esimerkin illokutionaarisia tekoja eli sosiosemiottisia puhefunktioita ovat kertominen, väittäminen, kuvaileminen ja lupaaminen. Esimerkiksi tämän kaltainen puhefunktioiden kaava rakentaa poliittisen puheen genreä.

Euroopan unionin poliittiset myytit rakentavat osaltaan kuvaa siitä, millainen Euroopan unioni on ja toisaalta siitä, millainen sen tulisi olla. Tämän vuoksi ei sinänsä ollut yllättävää, että von der Leyenin avauspuheenvuoroista paikantamistani myyteistä leijonanosa oli toiminnallisia ja politiikkaa perustelevia myyttejä (M2). Nämä myytit ovat kuitenkin sisällöltään vaihtelevia. Von der Leyen esimerkiksi väittää vuoden 2019 avauspuheenvuorossa, että maailma kutsuu ja tarvitsee lisää Eurooppaa. Tämän lisäksi hän esittää, että Eurooppa haluaa ja on myös velvollinen ottamaan vastuuta itsestään ja koko maailmasta. Tällä käsityksellä oikeutetaan Euroopan unionin roolia normatiivisena suunnannäyttäjänä. Lisäksi von der Leyen oikeuttaa tällä myös sitä, että EU:n tulisi kyetä äänestämään enemmistönä ulkopoliittisista seikoista yksimielisyysperiaatteen sijaan.

Avauspuheenvuorojen välisenä aikana tapahtuneiden muutosten takia myös puheiden sävy on erilainen. Vuoden 2019 puheessa korostuu yhteistyö, eurooppalaisuus ja eurooppalainen elämäntyyli ja myös tietynlainen tulevaisuusoptimismi. Sen sijaan vuoden 2024 puheessa Euroopan turvallisuusympäristön muuttumisen vuoksi von der Leyen korostaa kokonaisvaltaista turvallisuutta, johon kuuluu demokratia- ja talouskehityksen lisäksi myös yhteisen eurooppalaisen puolustuksen vahvistaminen. Kokonaisvaltaisen turvallisuuden priorisointi voidaan havaita esimerkiksi siinä, että von der Leyen ensisijaisesti esittelee aikaisemmalla toimikaudellaan voimaan saatetun European Green Dealin keinona olla kilpailukykyisempi talousmurroksessa eikä unioninlaajuisena ilmastotekona.

Integraatiomyytti (M1) toistui puheissa erityisesti sellaisissa kohdissa, joissa oli tarpeen korostaa unionin historian rinnastumista nykyisyyteen ja toisaalta myös yhdestä köydestä vetämisestä. Aivan vuoden 2019 puheen alussa integraatiomyytti esiintyy hyvin perinteisessä muodossaan, kun von der Leyen esittää, että Euroopan ”perustajaisät ja -äidit” rakensivat sodan raunioista rauhan, demokratian ja hyvinvoinnin Euroopan. Tämä on narratiivi, joka on ritualisoitunut EU:n viralliseen ja epäviralliseen diskurssiin. Vaikka integraatiomyytin ydin pysyy samana, vuoden 2024 puheessa von der Leyen toteaa, että ”historia kutsuu Eurooppaa”, sillä unionin jäseniksi pyrkivät ehdokasmaat ovat tehneet valintansa vapaudesta ja demokratiasta. Von der Leyen toteaa, että Euroopalla on historiallinen ja moraalinen velvollisuus kutsua uusia maita jäsenikseen. Näillä väitteillä von der Leyen oikeuttaa sekä itse integraatiomyytin narratiivia Euroopasta rauhan ja demokratian lähettiläänä että itse poliittista toimintaa, eli jäsenyysneuvottelujen jatkamista tulevalla toimikaudella.

Myytti Euroopan unionista perusoikeuksien suojelijana (M3) toistui puheissa vähiten. Vuoden 2019 puheessa 2010-luvun puolenvälin pakolaiskriisiin viitaten von der Leyen kertoo, että Euroopan unionin tulee arvojensa, perussopimuksiensa ja yleisen inhimillisen velvoitteen takia varmistaa, että pakolaisia kohdellaan ihmisoikeuksien mukaisesti. Hän toisaalta myös vakuuttaa tietävänsä, että aiheen poliittinen päätöksenteko on vaikeaa ja mielipiteitä jakavaa. Vuoden 2024 puheessa M3-myytti esiintyy hieman eri tavalla. Von der Leyen esittää, että Euroopan raja- ja merivartiosto Frontexia pitää vahvistaa – kuitenkin samanaikaisesti kunnioittaen maahanmuuttajien ja pakolaisten perusoikeuksia. Lisäksi von der Leyen väittää, että eurooppalaisten suojeleminen on Euroopan velvollisuus. Poliittisen ympäristön muutoksien takia tulkitsemme, että narratiivi on jonkin verran vaihtunut perusoikeusmyytin suhteen: vuonna 2019 suojeltavat perusoikeudet olivat ”ulkopuolisten” perusoikeuksia, mutta vuonna 2024 Euroopan turvallisuus oli aikaisempaa enemmän uhattuna, minkä vuoksi

nimenomaan eurooppalaisten perusoikeuksien suojeleminen korostuu M3-myytin kertomisessa.

Kokonaisuudessaan katson, että poliittisten myyttien kertomistavassa ei puheiden välillä ole suuria eroja, vaan sillä, millaisia ajatuksia ja merkityksiä von der Leyen haluaa esittää niillä sisällöllisesti. Semioottisina resursseina myynteillä merkitään ajatusta tai ideaa, ja ne ovat kontekstisidonnaisia. Myytit myös vastaavat tarpeeseen, ja niiden kuuluu kehittyä tarpeen mukaisesti (Della Sala 2016, 530). Vuonna 2019 Euroopan unionin poliittinen ja taloudellinen tilanne oli stabiilimpi kuin vuonna 2024, ja tulkitsen, että ainakin osittain tämän takia maalatut uhkakuvat eivät olleet yhtä akuutteja ja kokonaisvaltaisia kuin vuoden 2024 uhkakuvat. Euroopan ollessa sekä sisäisten että ulkoisten turvallisuusuhkien haastamana on poliittiselle järjestelmälle erityisen tärkeää ylläpitää ontologista turvallisuutta ja välttää rakenteiden romuttamista.

Jacques Rancièrin mukaan politiikka on auttamattomasti kiistanalaista ja eriarvoistavaa (Rancière 1995, 41). Rancièrin mukaan ne, joilla on *logoksen* eli puheen kyky, ovat konfliktissa niiden kanssa, jotka tuottavat vain melua, ja ylläpitävät poliisijärjestystä, joka puolestaan pitää yllä yhteiskunnallista järjestystä (mt., 54–55). Von der Leyenillä on mahdollisuus Euroopan unionin poliisijärjestyksen johtajaroolissa käyttää *logosta*, jolla hän pyrkii ylläpitämään järjestystä ja vakiinnuttamaan tiettyjä narratiiveja unionista. Tämän takia hän voi sekä muovata ja vahvistaa puheidensa sisällöllä ja avauspuheenvuoron genreä noudattamalla unionin poliisijärjestystä että levittää tehokkaasti poliittisia myyttejä. Myytit ylläpitävät poliisijärjestystä ja ontologista turvallisuutta, ja juuri tämän ja *logoksen* takia von der Leyen voi ja joutuukin tarttumaan vuoden 2024 puheessa kriittisempiin teemoihin kuin vuonna 2019. Esimerkiksi vuoden 2024 puheen keskeisenä teemana oli valintojen tekeminen, ja muun muassa integraatiomyytti rinnastetaan enemmän Euroopasta taistelemisen kuin inspiraation syyksi.

Poliittisilla myynteillä luodaan uusia ja vahvistetaan vanhoja kognitiivisia toiminnan karttoja (Della Sala 2010, 13). Koska Euroopan unionin poliittinen ympäristö on muuttunut, ja Euroopan unioni ei ole historiansa aikana kokenut vastaavaa tilannetta, von der Leyen joutuu luomaan unionille uusia toimintamalleja ja käytäntöjä. Vuoden 2024 puheen valintateeman voidaan tulkita ohjaavan komission toimintaa uudelleenlaiseen suuntaan: EU:n pitää valita tulevaisuus, unionin laajeneminen, turvallisuus, demokratia ja talouskasvu – ja tätä varten myös Ursula von der Leyen. Vaikka vuoden 2024 puheessa von der Leyen edelleen

kannattelee ajatusta ”meistä eurooppalaisista”, pehmeistä arvoista ja yhteistyöstä, on mukana myös sävy johtajuuden ja politiikan tärkeimpien painopisteiden uudelleenmäärittelystä kokonaisvaltaisen ja ontologisen turvallisuuden nimissä. Von der Leyen siis määrittelee unionille ja puheenjohtajuudelleen uusia toimintamalleja hyödyntäen avauspuheenvuoron genren mahdollistamia illokuutioita, kuten vaatimista, väittämistä ja vakuuttamista. Toisaalta vahvistaakseen tavoitteidensa viestiä hän käyttää viestinnässään myös Euroopan unionin poliittisia myyttejä.

Muutoksista voidaan huomata myyttien työstämistä aikakauteen ja tilanteeseen sopivaksi, eli niin sanottua *Arbeit am Mythos*:ta (ks. Bouchard 2013). Poliittisten myyttien käyttötavan muutos on puheissa kuitenkin hienovaraista ja kaikkiaan Euroopan unionin poliisijärjestystä tukevaa. Riskinä esimerkiksi kokonaisvaltaisesta ja jopa sotilaallisesta turvallisuudesta puhuttaessa on se, että Euroopan unionin ideologisen ja mytologisen pohjan pienikin muutos voi antaa tilaa Euroopan unionin poliisijärjestyksen ulkopuoliselle melulle, joka pyrkii kiistämään poliisijärjestyksen. Tämä voisi asettaa unionin poliisijärjestyksen alttiiksi sitä hajottavalle toiminnalle, mikä voisi puolestaan aiheuttaa unionin mytologisen rakenteen paljastumisen ja romuttumisen.

Ursula von der Leyenin puheen perimmäinen tavoite poliittisten suuntaviivojen jakamisen lisäksi on myös vakuuttaa yleisö siitä, että tämä tulisi hoitamaan komission puheenjohtajuuden ansiokkaasti tulevalla toimikaudella. Tämän takia vakuuttamisen haluttu perlokuutio olisi luonnollisesti se, että äänestäjät vakuuttuvat puheesta ja äänestävät von der Leyenin puheenjohtajuuden puolesta. Tämän kautta von der Leyen saisi suunnittelemaalleen politiikalle alustavan mandaatin ja voisi legitimoida tulevan komission vallankäyttöä tulevana toimikautena. Itse poliittinen myytti olisi tällöin myös onnistunut, jos se tukee illokuutiota puheteon onnistumiseen asti. On kuitenkin täysin hypoteettista arvioida sitä, ovatko poliittiset myytit konkreettisesti aiheuttaneet toivotun perlokuution eli vakuuttumisen ja tämän jälkeen von der Leyenin puolesta äänestämisen. Äänestyspäätökseen voi vaikuttaa muutkin asiat kuin pelkkä puheesta johtuva vakuuttuminen. Yksittäisten äänestäjien äänestysvalintoihin ei myöskään päästä käsiksi suljetun lippuäänestyksen prosessin takia.

6 Johtopäätökset

Tässä tutkielmassa tarkoitukseni oli tarkastella sitä, miten Ursula von der Leyen legitimoii Euroopan unionia, omaa puheenjohtajuuttaan ja suunnittelemaansa politiikkaa avauspuheenvuoroissaan Euroopan parlamentissa 16.7.2019 ja 18.7.2024. Legitimoinnin tarkastelemisella voitaisiin ymmärtää sitä, miten Euroopan unionia ja sen politiikkaa oikeutetaan muuttuvassa ja hankalassakin poliittisessa ilmapiirissä. Tutkielmani tutkittavana semioottisena resurssina olivat Euroopan unionin poliittiset myytit. Tarkastelin politiikan oikeuttamista poliittisten myyttien näkökulmasta hyödyntämällä samalla Austinin puhetekoteoriaa ja Rancièrin käsitystä poliisijärjestyksestä. Hyödynsin poliittisia myyttejä keinona ymmärtää etenkin sitä, millaisia Euroopan unionin poliittisia toimia ja narratiiveja von der Leyen halusi puheissaan oikeuttaa. Analyysimetodina tutkielmassa käytin sosiosemiotiikkaa ja erityisesti genreä sosiosemiottisena tutkimusulottuvuutena. Genren tarkastelu auttoi ymmärtämään sitä, millaiset puheteot rakensivat von der Leyenin puhetta nimenomaan poliittiseksi puheeksi ja sitä, miten nämä genren rakennuspalikat puolestaan rakensivat puheen tavoitetta.

Poliittisen puheen genrelle ominaisia piirteitä olivat tietynlaiset puhefunktiot ja puheen metarakenne. Esimerkiksi yleisön puhuttelu, tavoitteiden ilmaiseminen vaatimalla ja yleisön vakuuttaminen rakensivat osaltaan avauspuheenvuoron genreä. Genren piirteitä noudattamalla von der Leyen pyrki strategisesti tiettyyn puheen kommunikatiiviseen tavoitteeseen eli perlokuutioon. Haluttu perlokuutio oli saada Euroopan parlamentti vakuuttumaan tämän pätevydestä ja täten äänestämään häntä Euroopan komission puheenjohtajaksi. Tämän tutkielman viitekehyksessä ei ollut mahdollista tutkia sitä, ovatko puheet loppujen lopuksi aiheuttaneet von der Leyenin valituksi tulemisen sekä vuosina 2019 ja 2024. Tällä ei kuitenkaan ollut itse puheissa tapahtuvan politiikan legitimoinnin tutkimisen kannalta merkitystä.

Tutkielmassa esitin, että von der Leyen käyttää avauspuheenvuoroissaan *logosta* eli poliisijärjestyttä ylläpitävää ja tukevaa puhetta. *Logoksella* von der Leyen kykeni puheissaan ylläpitämään ja vahvistamaan Euroopan unionin poliisijärjestyksen ideaa ja samalla rakentamaan ontologista turvallisuutta jättäen unionivastaisen melun ulkopuoliseksi. Tämä korostui etenkin vuoden 2024 puheessa, koska Euroopan unionin kokonaisvaltainen turvallisuustilanne oli muuttunut edellisten vuosien tapahtumien seurauksena. Tämän vuoksi esitin, että vuoden 2024 puheen sävy eroaa vuoden 2019 puheesta, koska esitettävän

poliittisen toiminnan ja toisaalta von der Leyenin puheenjohtajuuden painopisteet olivat muuttuneet pehmeistä arvoista Euroopan unionin kokonaisvaltaisen ja ontologisen turvallisuuden korostamiseen.

Poliittisilla myyteillä myös luodaan haastavaan poliittiseen ympäristöön uusia kognitiivisia ja normatiivisia toiminnan malleja (Della Sala 2023, 363). Tämä oli etenkin vuoden 2024 puheen kontekstissa oleellista, sillä Euroopan unioni ei ole koskaan aikaisemmin joutunut täysin vastaavaan poliittiseen ahdinkoon. Poliittisilla myyteillä pyritään von der Leyenin puheissa legitimoimaan poliittisia toimia, mutta toisaalta niitä ei hyödynnetä vuoden 2019 ja 2024 puheissa samalla tavalla.

Kokonaisuudessaan katson, että von der Leyen loi avauspuheenvuoroissa poliittisten myyttien avulla merkityksiä politiikalleen ja EU:lle instituutiona. Von der Leyen rakensi Euroopan unionille vahvaa legitimeettipohjaa viitaten siihen tarpeellisena sekä Euroopalle että maailmalle ja asettaen unionin toiminnan luonnolliseen historialliseen jatkumoon. Hän myös oikeutti omaa puheenjohtajuuttaan ja komission tulevaa toimikautta erilaisin puhefunktioin, kuten vakuuttaen ja luvaten asioita. Von der Leyen pyrki esittämään, että on sanojensa mittainen poliitikko – ainakin saadessaan parlamentin luottamuksen toimikaudelle.

Toiminnan mallien uudelleenmäärittelyn tulkitsen merkitsevän sitä, että von der Leyen itse katsoo Euroopan unionin perimmäisen identiteetin olevan murroksessa. Ydinajatuksen muutos aikaisemmasta pehmeiden arvojen Euroopasta kokonaisvaltaisen turvallisuuden Eurooppaan tarkoittaa sitä, että tulevaisuuden Euroopan unionin ideologista ja toisaalta ontologistakin selustaa täytyi vuonna 2024 turvata aikaisempaa enemmän. Euroopan unionin poliisijärjestys on voinut olla von der Leyenin näkökulmasta liian löyhä, minkä vuoksi 2020-luvun poliittisten myllerrysten ja – von der Leyenin termivalintaa lainaten – demagogien keskellä on ollut oleellista vastata Eurooppa-vastaiseen meluun yhä napakammalla *logoksella*. Tulevaisuudessa voi täten olla mielenkiintoista tarkastella sitä, miten unionin rauhaa ja demokratiaa korostava alkuperäismyytti kantaa mahdollisessa kovempien arvojen unionissa. Tämä voisi olla Euroopan unionia sekä sisäisesti että ulkoisesti uudelleenmäärittelevä identiteettikysymys tai ongelma, mikä puolestaan voisi vaatia jälleen uuden Euroopan unionia määrittävän mytologisen narratiivin.

Laadullisen tutkimuksen luonteen vuoksi tutkielmasta ei voida tehdä laajempia johtopäätöksiä esimerkiksi poliittisten myyttien yleisyydestä Euroopan unionin poliittisessa päätöksenteossa. On myös otettava huomioon, että tutkielman analyysin viitekehys on vahvasti tulkinnasta

riippuvainen. Tämän vuoksi aineistoa samalla metodologisella ja teoreettisilla työkaluilla tarkasteltaessa voitaisiin saada myös erilaisia analysoitavia näkökulmia tai tulkintoja. Tutkielman rajoittuneisuuden takia on myös otettava huomioon itse tutkimusmetodin rajallisuus. Koska tässä tutkielmassa hyödynsin useasta sosiosemiotiikan tutkimusulottuvuudesta vain yhtä, on mahdollista, että muita semioottisesti mielenkiintoisia näkökulmia jäi tämän vuoksi tutkielmassa huomioimatta. Tulevaisuuden myyttitutkimukselle voisikin olla kiinnostavaa tarkastella Euroopan komission puheenjohtajan puheita sekä muista sosiosemiioottisista ulottuvuuksista että multimodaalisesti tarkastellen esimerkiksi puhujan elekieltä.

Lähteet

Primääriaineisto

Von der Leyen, Ursula. 2019. Opening Statement in the European Parliament Plenary Session by Ursula von der Leyen, Candidate for President of the European Commission [online]. European Commission's Press corner. Saatavissa: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/SPEECH_19_4230 , luettu: 7.4.2025.

Von der Leyen, Ursula. 2024. Statement at the European Parliament Plenary by President Ursula von der Leyen, candidate for a second mandate 2024–2029 [online], European Commission's press corner. Saatavissa: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/statement_24_3871 , luettu: 7.4.2025.

Tutkimuskirjallisuus ja muut lähteet

- Austin, John Langshaw. 2016. *Näin tehdään sanoilla: Harvardissa 1955 pidetty William James -luennot*. Kääntänyt Risto Koskensilta. Tampere: Niin & näin.
- Barthes, Roland. 1957. *Mythologies*. Paris: Éditions du Seuil.
- Bell, Duncan S. A. 2003. Mythsapes: memory, mythology and national identity. *The British journal of sociology*. [Online] 54 (1), 63–81.
- Bouchard, Gérard. 2013. The small nation with a big dream. Teoksessa Bouchard, Gérard (toim.) *National myths: constructed pasts, contested presents*. Abingdon, Oxon: Routledge, 1–23.
- Bottici, Chiara. 2007. *A philosophy of political myth*. Cambridge; Cambridge University Press.
- Crozier, Andrew J. 2020. British exceptionalism: pride and prejudice and Brexit. *International economics and economic policy*. [Online] 17 (3), 635–658.
- Crum, Ben. 2023. Why the European Parliament lost the Spitzenkandidaten-process. *Journal of European public policy*. [Online] 30 (2), 193–213.
- Della Sala, Vincent. 2010. Political Myth, Mythology and the European Union. *Journal of common market studies*. [Online] 48 (1), 1–19.

- Della Sala, Vincent. 2016. Europe's odyssey?: political myth and the European Union. *Nations and nationalism*. [Online] 22 (3), 524–541.
- Della Sala, Vincent. 2023. Ontological security, crisis and political myth: the Ukraine war and the European Union. *Journal of European Integration*. [Online] 45 (3), 361-375.
- EUR-LEX. 2008. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen konsolidoitu toisinto, III osasto: Määräykset toimielimistä. [Online] Luettu: 19.2.2025. Saatavissa: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/ALL/?uri=CELEX%3A12008M017>
- Euroopan unioni. How EU priorities are set. [Online] Luettu: 16.2.2025. Saatavissa: https://european-union.europa.eu/priorities-and-actions/eu-priorities/how-eu-priorities-are-set_en
- Fornäs, Johan. 2012. *Signifying Europe*. 1st ed. Bristol: Intellect.
- Hansen, Lene ja Williams, Michael C. 1999. The Myths of Europe: Legitimacy, Community and the 'Crisis' of the EU. *Journal of common market studies*. [Online] 37 (2), 233–249.
- Hodge, Bob ja Kress, Gunther. 1988. *Social semiotics*. Cambridge: Polity press.
- Kielitoimiston sanakirja. 2024. *Myytti*. [Online] Viitattu 10.2.2025. Saatavissa <https://www.kielitoimistonsanakirja.fi/#/myytti?searchMode=all>
- Kress, Gunther ja Leeuwen Theo van. 2001. *Multimodal discourse : the modes and media of contemporary communication*. London: Arnold.
- Leeuwen, Theo van. 2005. *Introducing social semiotics*. London: Routledge.
- Lemke, Jay. 1988. Genres, semantics, and classroom education. *Linguistics and education*. [Online] 1 (1), 81–99.
- Manners, Ian. 2002. Normative Power Europe: A Contradiction in Terms? *Journal of common market studies*. [Online] 40 (2), 235–258.
- Merriam-Webster Dictionary. 2024. *Myth*. [Online] Viitattu 13.10.2024. Saatavissa <https://www.merriam-webster.com/dictionary/myth>
- Obradovic, Daniela. 1996. Policy Legitimacy and the European Union. *Journal of common market studies*. [Online] 34 (2), 191–221.
- Rancière, Jacques. 2009. *Erimielisyys – politiikka ja filosofia*. Kääntänyt Heikki Kujansivu. Helsinki: Tutkijaliitto.
- Smismans, Stijn. 2010. The European Union's Fundamental Rights Myth. *Journal of common market studies*. [Online] 48 (1), 45–66.

Liitteet

Liite 1. Ursula von der Leyenin avauspuheenvuoro Euroopan parlamentissa 16.7.2019

Taulukko 1. Von der Leyen, Ursula. 16.7.2019. Opening Statement in the European Parliament Plenary Session by Ursula von der Leyen, Candidate for President of the European Commission. Taulukon vasemmalla puolella on puhe ja oikealla riviä ja kohtaa vastaava puhefunktio.

Mr President, Honourable Members,	<i>Puhuttelu</i>
Exactly 40 years ago, Simone Veil was elected as the first female President of the European Parliament and set out her vision for a fairer and more united Europe.	<i>Kertominen</i>
It is thanks to her, and to all the other European icons, that I am presenting my vision of Europe to you today.	<i>Kiittäminen</i>
And 40 years later, I can say with great pride that we finally have a female candidate for European Commission President.	<i>Toteaminen</i>
I am that candidate thanks to all the men and women who have broken down barriers and defied convention. I am that candidate thanks to all the men and women who built a Europe of peace, a united Europe, a Europe of values. [M1]	<i>Kiittäminen</i>
It is this belief in Europe that has guided me throughout my life and my career — as a mother, as a doctor and as a politician. It is the courage and daring of pioneers such as Simone Veil that are at the heart of my vision for Europe.	<i>Kertominen</i>
And it is my intention to lead the European Commission in that same spirit.	<i>Vakuuttaminen</i>

<p>Mr President, Honourable Members,</p> <p>The founding fathers and mothers of Europe created something powerful out of the rubble and ashes of the world wars. Peace. A strong common market, borderless trade, travel, research and jobs. Today, 500 million Europeans live in freedom and prosperity, from Riga to Limassol and from Athens to Lisbon. [M1]</p> <p>My children's generation cannot conceive of a life without this sense of Europe as their home. When this fortunate generation was born, we, the older generation, thought that it would always be so. Yet it is now clear to each and every one of us that we must once again take a stand and fight for our Europe. [M1]</p> <p>The whole world is being challenged by disruptive developments that have not passed Europe by. Demographic change, globalisation of the world economy, rapid digitalisation of our working environment and, of course, climate change.</p> <p>None of these meta-developments is new: science predicted them a long way back. What is new is that we, as citizens of Europe — irrespective of the country in which we live — are feeling and experiencing their effects first hand.</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Kuvaileminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p>
<p>Whether it is Finnish wheat farmers facing drought or the French facing a deadly heatwave: we are all feeling quite clearly the effects of climate change. Whether it is Irish pensioners that have to get to grips with online banking or Polish workers with 20 years' experience having to undergo further training in order to avoid being laid off: we are all feeling the concrete effects of digitalisation. Whether it is regions in Europe in which schools, hospitals or companies are having to close down: we are all feeling the concrete effects of demographic change.</p> <p>All of this has left people with a feeling of losing control. Of looser ties within our communities. None of these challenges will go away.</p>	<p><i>Kuvaileminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p>

<p>But there have been different ways to react to these trends. Some are turning towards authoritarian regimes, some are buying their global influence and creating dependencies by investing in ports and roads. And others are turning towards protectionism.</p> <p>None of these options are for us. We want multilateralism, we want fair trade, we defend the rules-based order because we know it is better for all of us. We have to do it the European way. [M2]</p> <p>But if we are to go down the European path, we must first rediscover our unity.</p> <p>If we are united on the inside, nobody will divide us from the outside. [M1] If we close the gaps between us, we can turn today's challenges into tomorrow's opportunities.</p>	<p><i>Kuvaileminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p>
<p>Our most pressing challenge is keeping our planet healthy. This is the greatest responsibility and opportunity of our times.</p> <p>I want Europe to become the first climate-neutral continent in the world by 2050. [M2]</p> <p>To make this happen, we must take bold steps together. Our current goal of reducing our emissions by 40% by 2030 is not enough.</p> <p>We must go further. We must strive for more. A two-step approach is needed to reduce CO2 emissions by 2030 by 50, if not 55%.</p> <p>The EU will lead international negotiations to increase the level of ambition of other major economies by 2021. [M2]</p> <p>Because to achieve real impact, we do not only have to be ambitious at home – we have to do that, yes – but the world has to move together.</p> <p>To make this happen, I will put forward a Green Deal for Europe in my first 100 days in office. I will put forward the first ever European Climate Law which will set the 2050 target into law. [M2]</p>	<p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Toivominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p>

<p>This increase of ambition will need investment on a major scale. [M2] Public money will not be enough.</p> <p>I will propose a Sustainable Europe Investment Plan and turn parts of the European Investment Bank into a Climate Bank. This will unlock €1 trillion of investment over the next decade.</p> <p>It means change. All of us and every sector will have to contribute, [M2] from aviation to maritime transport to the way each and everyone of us travels and lives. Emissions must have a price that changes our behaviour.</p> <p>To complement this work, and to ensure our companies can compete on a levelplaying field, I will introduce a Carbon Border Tax to avoid carbon leakage.</p>	<p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p>
<p>But what is good for our planet must also be good for our people and our regions. [M2]</p> <p>Of course I know about the importance of cohesion funds.</p> <p>But we need more. We need a just transition for all.</p> <p>Not all of our regions have the same starting point – but we all share the same destination. [M2]</p> <p>This is why I will propose a Just Transition Fund to support those most affected.</p> <p>This is the European way: we are ambitious. We leave nobody behind. And we offer perspectives.</p> <p>If we want to succeed with this ambitious plan we need a strong economy.</p> <p>Because what we want to spend we need to earn first.</p>	<p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Tarpeen ilmaiseminen</i></p> <p><i>Toteaminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Toteaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p>
<p>For that we need to strengthen the backbone of our economies: the small and medium-sized enterprises. [M2]</p> <p>They are innovative, they are entrepreneurial, they are flexible and agile, they create jobs, they provide vocational training to our youth.</p> <p>But they can only do all this if they have access to capital everywhere in this huge Single market.</p> <p>Let's get rid of all the barriers. Let's open the door. Let's finally complete the Capital Markets Union.</p> <p>Our SMEs deserve it.</p>	<p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Kuvaileminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p>

<p>And we need to work within the Stability and Growth Pact. Where investment and reforms are needed, we should make sure they can be done. We should make use of all the flexibility allowed in the rules.</p> <p>We are proud of our economy. We want to make it stronger.</p> <p>But there is also a clear and simple logic. It's not people that serve the economy. It's the economy that serves our people. [M2]</p> <p>In our Social Market Economy we must reconcile the market with the social.</p> <p>Therefore I will refocus our European Semester to make sure we stay on track with our Sustainable Development Goals.</p>	<p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vaativinen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p>
<p>And I will stand for fair taxes – whether for brick and mortar industries or digital businesses.</p> <p>When the tech giants are making huge profits in Europe, this is fine because we are an open market and we like competition.</p> <p>But if they are making these profits by benefiting from our education system, our skilled workers, our infrastructure and our social security, if this is so, it is not acceptable that they make profits, but they are barely paying any taxes because they play our tax system.</p> <p>If they want to benefit, they have to share the burden. [M2]</p>	<p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Toteaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vaativinen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>The European way is also about using all of our potential: our people, our talent, our diversity. It is about creating a fairer and more equal Union. [M2]</p> <p>This will drive me forward every single day I am in office – as it has throughout my career.</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Kuvaileminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p>

We have come a long way since I was a minister for family affairs and had to fight to introduce parental pay or access to childcare for families.

But the fight for fairness never stops. It is still too difficult for hard working families to make ends meet in Europe.

I want to ensure that work pays.

In a Social Market Economy, every person that is working full time should earn a minimum wage that pays for a decent living.

Therefore we will develop a framework, of course in respect of the different labour markets.

But I think the optimal option is to have collective bargaining by employers' unions and trade unions because they tailor the minimum wage to the sector or to the region necessary.

Of course I am aware there are different models, but we have to create the framework.

And I want better protection for those who lose their jobs when our economy takes a severe hit.

A European Unemployment Benefit Reinsurance Scheme will support our economies and our people in times of external shocks.

Of course there are national unemployment insurances but a reinsurance scheme for these heavy external shocks is needed in Europe.

Kertominen

Väittäminen

Vakuuttaminen

Väittäminen

Lupaaminen

Väittäminen

Vakuuttaminen

Väittäminen

Toivominen

Selittäminen

Vakuuttaminen

Väittäminen

<p>I also want more equality and fairness for our young people. Youth unemployment is at 14.2% in Europe, but ranges from 5% to 40% in some countries.</p> <p>We cannot accept this.</p> <p>Young people have aspirations, they want to work, they want to have a future – and it is our job to let them achieve this.</p> <p>This is why I will make sure the Youth Guarantee, which I started when I was a minister for labour affairs in our Council, is working as well as it can in every Member State. [M2] And I will support the European Parliament's idea to triple the Erasmus+ budget as part of the next long-term budget.</p> <p>We have to care for the most vulnerable: our children. We have to fight poverty.</p> <p>I know as a mother of seven that it makes a difference for their entire life if children have access to education, sports, music, healthy food and to a loving environment.</p> <p>We need a Child Guarantee to help ensure that every child in Europe at risk of poverty and social exclusion has access to the most basic of rights like healthcare and education. It will empower them and it pays tremendously if we back them when they are young. [M2]</p> <p>This is part of my action plan to bring our Pillar of Social Rights to life.</p>	<p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Kuvaileminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p>
<p>And I will start at home by example: I will ensure full gender equality in my College of Commissioners. If Member States do not propose enough female Commissioners, I will not hesitate to ask for new names. Since 1958 there have been 183 Commissioners. Only 35 were women. That is less than 20%. We represent half of our population.</p> <p>We want our fair share.</p> <p>We also need to talk openly about violence against women. If 1 in 5 women have already suffered physical or sexual violence in the European Union and 55% of women have been sexually harassed, this is clearly not a women's issue.</p> <p>I will propose to add violence against women on the list of EU crimes defined in the Treaty. And the European Union should join the Istanbul Convention.</p> <p>I am convinced: if we close the gaps between us, we will emerge stronger as a Union. [M2]</p>	<p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p>

<p>Honourable Members,</p> <p>The cradle of our European civilisation is Greek philosophy and Roman Law. And our European continent went through its darkest period when we were ruled by dictators and Rule of Law was banished. For centuries, Europeans fought so hard for their liberty and independence. [M1]</p> <p>The Rule of Law is our best tool to defend these freedoms and to protect the most vulnerable in our Union. [M2] This is why there can be no compromise when it comes to respecting the Rule of Law. There never will be.</p> <p>I will ensure that we use our full and comprehensive toolbox at European level.</p> <p>In addition, I fully support an EU-wide Rule of Law Mechanism. To be clear: the new instrument is not an alternative to the existing instruments, but an additional one. The Commission will always be an independent guardian of the Treaties. Lady Justice is blind – she will defend the Rule of Law wherever it is attacked.</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Toteaminen</i> <i>Kertominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i> <i>Vakuuttaminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>The Rule of Law is universal. It applies to all.</p> <p>In the last five years, more than 17,000 people have drowned in the Mediterranean, which has become one of the deadliest borders in the world. At sea there is the duty to save lives and in our Treaties and conventions there is the legal and moral duty to respect the dignity of every human being. The European Union can and must defend these values. [M3]</p> <p>The European Union needs humane borders. We must save, but saving alone is not enough. We must reduce irregular migration, we must fight smugglers and traffickers – it is organised crime –, we must preserve the right to asylum and improve the situation of refugees, for example through humanitarian corridors in close cooperation with the UNHCR. We need empathy and decisive action.</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Toteaminen</i> <i>Kertominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i> <i>Vaatiminen</i></p>

<p>I am aware of how difficult and divisive discussions on this issue are.</p> <p>We need to address the legitimate concerns of many and look at how we can overcome our differences.</p> <p>I will propose a New Pact on Migration and Asylum, including the relaunch of the Dublin reform. This will allow us to return to a fully functioning Schengen Area of free movement, the key driver of our prosperity, security and freedoms. [M2]</p> <p>A centrepiece in this ambition is a reinforced European Border and Coast Guard Agency.</p> <p>We need to reach a standing corps of 10,000 Frontex border guards not by 2027, but way earlier, at least by 2024.</p>	<p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p>
<p>We have to modernise our asylum system. A Common European Asylum System must be exactly that – common.</p> <p>We can only have stable external borders if we give enough help to Member States facing the most pressure because of where they are on the map.</p> <p>We need solidarity. We all need to help each other and contribute. We need a new way of burdensharing. And we must make fair cooperation offers to countries of origin and transit which are in the interests of both sides.</p> <p>Diplomacy, economic development, investment, stability and security are needed so that people have a perspective. [M2]</p> <p>I would like to tell you a story about perspective. Four years ago, I was lucky enough to welcome a 19 year old refugee from Syria into my home and my family. He spoke no German and was deeply scarred by his experience of civil war and flight. Today, 4 years later, he is fluent in German, English and Arabic. He is a community leader by day, in vocational training and a student for his high school degree by night. He is an inspiration for us all. One day, he wants to go home.</p>	<p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p>

<p>Honourable Members,</p> <p>As a Defence Minister, I have been many times in this war-torn neighbourhood. I will never forget the words of former President of Iraq Masoum, who said: We want to see more Europe here.</p> <p>The world is calling for more Europe. The world needs more Europe. [M2] I believe Europe should have a stronger and more united voice in the world – and it needs to act fast. That is why we must have the courage to take foreign policy decisions by qualified majority. [M2]</p> <p>And to stand united behind them.</p> <p>The cornerstone of our collective defence will always be NATO. We will stay transatlantic and we have to become more European. This is why we created the European Defence Union. Our work for our European Union of security and defence is embedded in comprehensive security. Stabilisation always comes with diplomacy, reconciliation and reconstruction. [M2]</p> <p>Our servicemen and servicewomen work side by side with police officers, diplomats and development aid workers.</p> <p>These men and women deserve our utmost respect and recognition for their tireless service for Europe.</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vaativinen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Kiittäminen</i></p>
<p>I cannot talk about Europe without talking about our friends from the United Kingdom. For the very first time in 2016 a Member State decided to leave the European Union. [M1]</p> <p>This is a serious decision. We regret it, but we respect it.</p> <p>Since then, together with the current government of the United Kingdom, the European Union has worked hard to organise the orderly departure of the United Kingdom. The Withdrawal Agreement concluded with the government of the United Kingdom provides certainty where Brexit created uncertainty: in preserving the rights of citizens and in preserving peace and stability on the island of Ireland.</p> <p>These two priorities are mine, too. However, I stand ready for a further extension of the withdrawal date, should more time be required for a good reason. In any case, the United Kingdom will remain our ally, our partner and our friend.</p>	<p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p>

<p>Honourable Members,</p> <p>When I came to Strasbourg 13 days ago, I promised I'd come to listen. I have heard your concerns, your hopes and your expectations. The Political Guidelines which I will send you today reflect our discussions. From what I have heard, I have drawn my conclusions and I have made my decisions.</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Kertominen</i> <i>Vakuuttaminen</i> <i>Lupaaminen</i> <i>Kertominen</i></p>
<p>First, I want European citizens to play a leading and active part in building the future of our Union. I want them to have their say at a Conference on the Future of Europe, to start in 2020 and run for two years.</p> <p>Second, I want us to work together to improve the Spitzenkandidaten system.</p> <p>We need to make it more visible to the wider electorate and we need to address the issue of transnational lists at the European elections as a complementary tool of European democracy. [M2]</p> <p>And third – yes, I support a right of initiative for the European Parliament [M2].</p> <p>When this House, acting by majority of its Members, adopts Resolutions requesting the Commission to submit legislative proposals, I commit to responding with a legislative act in full respect of the proportionality, subsidiarity, and better law-making principles.</p> <p>I am convinced that our stronger partnership will further help to make people's voices heard. [M2]</p>	<p><i>Toivominen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i> <i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p>

<p>Mr President,</p> <p>My father was 15 years old when the horrific war that, through the actions of my country, wrought death, destruction, displacement and devastation on our continent, came to an end. [M1] He often talked about it to his children: to me and my six brothers and sisters. Above all he stressed how important it was to him that other countries reached out to us again and welcomed us back into the fold of democratic nations. [M1] He started out at the European Coal and Steel Community and what he said to us at the beginning was, 'We are trading with one other again and when countries trade they build up friendships, and friends do not shoot one another'. [M1]</p> <p>He was head of cabinet to von der Groeben in the Hallstein Commission and, later, DirectorGeneral for Competition.</p> <p>That is why I was born in Brussels as a European, finding out only later that I am German with roots in Lower Saxony.</p> <p>And that is why there is only one option for me: to unite and strengthen Europe. [M1] Anyone that is with me in wanting to see Europe grow stronger and to flourish and blossom can count on me as a fervent supporter. However, anyone that wants to weaken or divide Europe or rob it of its values will find in me a bitter opponent.</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p>
<p>When my father was old and reaching the end of his life, his narrative on Europe changed. He no longer spoke as much about the war. He said,</p> <p>'Europe is like a long marriage. The love does not increase after the first day, but it deepens'. Because we know that we can count on one another both in good times and bad. Because we know that we may argue but we can make up again. Because we never forget why we entered into the union in the first place. [M1]</p>	<p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p>
<p>All of us in this room live in a Europe that has grown, matured and become strong with its 500 million inhabitants. [M1] More than 200 million people went to the polls.</p> <p>This Europe has influence. It wants to take on responsibility for itself and the world. [M2]</p>	<p><i>Toteaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p>

<p>That is not always easy — I know that — it is painful and exhausting, but it is our most noble duty! [M2] sPeople want to see that we can deliver and move forward. Our young people are crying out for that. [M2]</p> <p>My children say to me, quite rightly, 'Do not play for time — use the time to get things done'. That is my mission.</p> <p>And in that I need your help and support. I am calling on all Europeans to get involved. [M2]</p> <p>It is the most precious thing we have: es lebe Europa, vive l'Europe, long live Europe!</p>	<p><i>Vakuuttaminen</i> <i>Väittäminen</i></p> <p><i>Kertominen</i> <i>Vakuuttaminen</i> <i>Haastaminen</i> <i>Väittäminen</i> <i>Suosion osoittaminen</i></p>
--	--

Liite 2. Ursula von der Leyenin avauspuheenvuoro Euroopan parlamentissa 18.7.2024

Taulukko 2. Von der Leyen, Ursula. 18.7.2024. Statement at the European Parliament Plenary by President Ursula von der Leyen, candidate for a second mandate 2024–2029. Taulukon vasemmalla puolella on puhe ja oikealla riviä ja kohtaa vastaava puhefunktio.

<p>Dear President Metsola, dear Roberta,</p> <p>Let me first congratulate you from the bottom of my heart for your re-nomination. Your success is a mirror of the outstanding work you have been doing in this House of European Democracy.</p>	<p><i>Puhuttelu</i> <i>Onnitteleminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>It is now five years since I first came to ask for your confidence. Five years like no other in our Union's history.</p> <p>I will always remember the spine-tingling moments we shared together in this hemicycle. From standing in front of you, asking for your confidence five years ago to proposing NextGenerationEU. From the appearances of President Zelenskyy when even the translators could not hold back their tears to the empty chair poignantly left out for Alexei Navalny as his daughter spoke on his behalf. From the moments of</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Toteaminen</i> <i>Väittäminen</i> <i>Kertominen</i></p>

<p>silence for those we lost in the pandemic to the moments of song for the Ode to Joy or Auld Lang Syne. And I will never forget the last words of David Sassoli calling for a more united Europe. This Parliament understands the weight of this moment's history.</p>	<p><i>Väittäminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>Choices are the hinges of destiny. And in a world full of adversity, Europe's destiny hinges on what we do next.</p> <p>Despite the momentous things we have done and overcome, Europe now faces a clear choice. A choice which will shape our work for 5 years and define our place in the world for the next 50. The choice comes down to whether we will be shaped by events and the world around us or whether we will come together and build our future for ourselves. And that choice is ours. Europe cannot control dictators and demagogues across the world, but it can choose to protect its own democracy. Europe cannot determine elections across the world, but it can choose to invest in the security and defence of its own continent. Europe cannot stop change, but it can choose to embrace it by investing in a new age of prosperity and improving our quality of life. [M2]</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p>
<p>But, Honourable Members,</p> <p>for us to choose the Europe of tomorrow, we must acknowledge how people feel today. We are in a period of deep anxiety and uncertainty for Europeans. Families are feeling the pain from the cost of living and housing. Young people are concerned about the planet, their future and the prospect of war. Companies and farmers are feeling squeezed. All of this is a symptom of a world in which everything is weaponised and contested. Where there is a clear attempt to divide and polarise our societies. I am deeply concerned about these trends. But I am convinced that Europe – a strong Europe – can rise to the challenge [M2]. And this is why I am asking for your confidence today. Because, just like you, I came into politics to make a difference for all of society to deliver for the generation of my children and grandchildren, like those who came before us did.</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Kuvaileminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Luottamuksen pyytäminen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p>

<p>I am convinced that the version of Europe since the end of World War II, with all of its imperfections and inequalities, is still the best version in history [M1].</p> <p>I will never stand by and watch it be torn apart from the inside or the outside. I will never let the extreme polarisation of our societies become accepted. And I will never accept that demagogues and extremists destroy our European way of life. And I stand here today ready to lead this fight with all of the democratic forces here in this House. [M2]</p>	<p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>This is the vision I have set out in my Political Guidelines.</p> <p>A vision of a stronger Europe that delivers prosperity, that protects people and that defends democracy. A stronger Europe that delivers social fairness and supports people. A stronger Europe that implements what it agrees in a fair way. And that sticks to the targets of the European Green Deal with pragmatism, technology-neutrality and innovation [M2].</p> <p>I have listened carefully to the democratic forces in this Parliament and I am convinced that these Guidelines reflect how much we have in common, despite the differences that are healthy in any democracy.</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Kuvaileminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>Our first priority will be prosperity and competitiveness.</p> <p>In the last five years, we have weathered the fiercest storm in our Union's economic history. We have emerged stronger from the shock of lockdowns, and we have overcome an unprecedented energy crisis. We did this together, and I believe we can be proud of it.</p> <p>But we also know that our competitiveness needs a major boost.</p> <p>The fundamentals of the global economy are changing. Those who stand still will fall behind. Those who are not competitive will be dependent.</p> <p>The race is on and I want Europe to switch gear [M2]. And this starts with making business easier and faster. We need to deepen our Single Market across the board. We need less reporting, less bureaucracy, and more trust, better enforcement and faster permitting.</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Toteaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p>

<p>And I will ensure that we are accountable for this. Because only what gets measured gets done. Therefore, I will task each Commissioner to deep dive in their portfolio, and to deliver concretely on burden reduction. And I will appoint a Vice-President to coordinate this work and to report on progress to this House once a year. I will also introduce a revamped SME and competitiveness check as part of our Better Regulation toolbox.</p> <p>We all know there is no Europe without SMEs. They are the heart of our economy. Therefore, let us get rid of the burdensome micromanagement, and give them more trust and better incentives. [M2]</p>	<p><i>Vakuuttaminen</i> <i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i> <i>Vaativinen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>Let me give you some figures. To start: in the first half of this year, 50% of our electricity generation came from renewables – home-grown and clean. Investments in clean technologies in Europe have more than tripled in this mandate. We attract more investments in clean hydrogen than the US and China combined. Finally, in the last years, we have concluded with global partners 35 new agreements on clean tech, hydrogen and critical raw materials. This is the European Green Deal in action [M2].</p> <p>So I want to be clear. We will stay the course on our new growth strategy and the goals we set for 2030 and 2050. Our focus now will be on implementation and investment to make it happen on the ground. This is why I will put forward a new Clean Industrial Deal in the first 100 days. It will channel investment in infrastructure and industry, in particular for energy-intensive sectors. This will help create lead markets in everything from clean steel to clean tech and it will speed up planning, tendering, and permitting.</p> <p>We must be faster and simpler. Because Europe is decarbonising and industrialising at the same time. Our companies need predictability, for their investments and innovation. And yes, they can rely on us.</p> <p>In this logic, we will enshrine our 90% target for 2040 in our European Climate Law. [M2]</p> <p>Our companies need to plan their investments for the coming decade already today. And this is not only about business. For our young people, 2030, 2040, 2050 is around the corner. They know that we have to reconcile climate protection with a prosperous economy [M2.] And they would never forgive</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i> <i>Selittäminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i> <i>Lupaaminen</i> <i>Selittäminen</i></p>

<p>us if we do not rise to the challenge. So, this is not only a matter of competitiveness, but also a matter of intergenerational fairness [M2]. The young people deserve it.</p>	<p><i>Väittäminen</i></p>
<p>The new Clean Industrial Deal will also help bring down energy bills. We all know that structurally high energy prices hamper our competitiveness. And high energy bills are a major driver of energy poverty for people. I have not forgotten how Putin blackmailed us by cutting us off from Russian fossil fuels. But we withstood together. We invested massively in homegrown cheap renewables. And this enabled us to break free from dirty Russian fossil fuels. Therefore, together, we will ensure that the era of dependency on Russian fossil fuels is over. Once and for all.</p>	<p><i>Kertominen</i> <i>Väittäminen</i> <i>Kertominen</i> <i>Lupaaminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>Europe needs more investment, from farming to industry, from digital to strategic technologies but also more investment in people and their skills. This mandate has to be the time of investment. This starts with completing our Capital Markets Union and mobilising more private financing. Every year EUR 300 billion of European families' savings go from Europe to foreign markets, because our capital market is too fragmented. And then this money is often used to buy innovative European companies from abroad. This has to change. We need to leverage this enormous wealth to create growth here in Europe. This is why we will propose a European Savings and Investments Union. European start-ups should not need to look at the US or Asia to finance their expansion. They must find what they need to grow right here in Europe [M2]. We need a deep and liquid capital market. And we need a competition policy that supports companies to scale up. Europe must be the home of opportunity and innovation [M2].</p>	<p><i>Puhuttelu</i> <i>Väittäminen</i> <i>Kertominen</i> <i>Vaatiminen</i> <i>Lupaaminen</i> <i>Väittäminen</i> <i>Vaatiminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p>

<p>To unleash private investment, we also need public funding. Yes, we have the resources in NextGenerationEU and the current budget. But this will come to an end within the next few years. While our investment needs will not. We need more investment capacity. Our new budget will be reinforced. It must be more focused on policies, simpler for Member States and more impactful, so that we use its power to leverage more private and public financing. And I will propose a new European Competitiveness Fund. It will be focused on common and cross-border European projects that will drive competitiveness and innovation – notably to support the Clean Industrial Deal. It will ensure that we develop strategic tech and manufacture it here, in Europe. So, from AI to clean tech, the future of our prosperity must be made in Europe. [M2]</p>	<p><i>Väittäminen</i> <i>Vakuuttaminen</i> <i>Selittäminen</i> <i>Väittäminen</i> <i>Lupaaminen</i> <i>Väittäminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>We must also invest more in our security and defence. Russia is still on the offensive in East Ukraine. They are banking on a war of attrition, on making the next winter even harsher than the last. Russia is banking on Europe and the West going soft. And some, in Europe, are playing along. Two weeks ago, an EU Prime Minister went to Moscow. This so-called peace mission was nothing but an appeasement mission. Only two days later, Putin's jets aimed their missiles at a children's hospital and maternity ward in Kyiv. We all saw the images of children covered in blood, and mothers trying to bring young cancer patients to safety. That strike was not a mistake. It was a message. A chilling message from the Kremlin to all of us. So, Honourable Members, our answer has to be just as clear. No one wants peace more than the people of Ukraine. A just and lasting peace for a free and independent country. And Europe will stand with Ukraine for as long as it takes.</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Väittäminen</i> <i>Kertominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i> <i>Kertominen</i> <i>Väittäminen</i> <i>Kertominen</i> <i>Väittäminen</i></p> <p><i>Puhuttelu</i> <i>Vaatiminen</i> <i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p>

<p>We must give Ukraine everything it needs to resist and prevail. This implies making fundamental choices for our future.</p> <p>For the first time in decades our freedom is under threat. [M1] It is our responsibility to do all that is necessary to protect our European citizens. Protecting Europe is Europe's duty. [M3] I believe now is therefore the time to build a true European Defence Union.</p> <p>Yes, I know there are some who are perhaps uncomfortable with the idea.</p> <p>But what we should be uncomfortable about are the threats to our security.</p> <p>Let us be clear: Member States will retain responsibility for their national security and their armies. And NATO will remain the pillar of our collective defence.</p> <p>But we all know very well that our spending on defence is too low and ineffective. Our foreign spending is too great.</p> <p>We must therefore create a single market for defence. We must invest more in high-end defence capabilities.</p> <p>In other words, Europe must continue along the path laid down by the Versailles Declaration.</p> <p>We need to invest more. We need to invest together. And we must set up common European projects. For example, a comprehensive aerial defence system – a European Air Shield, not only to protect our airspace but as a strong symbol of European unity in defence matters.</p>	<p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>Security is not only about external threats.</p> <p>Cyber and hybrid threats are growing. Organised criminal networks are infiltrating our economy; most of them use corruption. They are causing fear and innocent people's death with their brutal violence. They earn enormous amounts of money from drug trafficking, ransomware, fraud, trafficking in human beings and they are not limited by national borders.</p> <p>It is necessary that we respond to this growing threat on a European level. We must make sure that police can work across Europe without borders.</p> <p>This is why I will propose to double Europol's staff and strengthen its mandate.</p> <p>I want Europol to become a truly operational police agency.</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Kuvaileminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Toivominen</i></p>

<p>And we must also do more to secure our external borders. Our Eastern Border in particular has become a target for hybrid attacks and provocations. Russia is luring migrants from Yemen up north and pushing them deliberately against the Finnish border. We should always keep in mind that a Member State's border is a European border. And we will do everything we can to make them stronger. [M2] This is part of the reason why we must strengthen Frontex. To make it more effective, while fully respecting fundamental rights [M3], I will propose to triple the number of European border and coastguards to 30,000. More secure borders will also help us to manage migration in a more structured and fair way. The Migration and Asylum Pact is a huge step forward. We put solidarity at the heart of our common response. Migration challenges need a European response with a fair and firm approach based on our values. Always remembering that migrants are human beings like you and me. And all of us, we are protected by human rights. [M3]</p>	<p><i>Väittäminen</i> <i>Kertominen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i> <i>Vakuuttaminen</i> <i>Väittäminen</i> <i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Selittäminen</i> <i>Vaatiminen</i> <i>Muistuttaminen</i></p>
<p>Many pessimists thought that migration was too divisive to agree on. But we proved them wrong. Together we made it. And we have emerged stronger from it. Now, we must collectively focus on implementation and on supporting Member States in making it a reality on the ground. And there will be more to do. We need a common approach on returns, to make them more effective and dignified. And we need to develop our comprehensive partnerships, in particular across our Southern neighbourhood. The Mediterranean region should get undivided attention. This is why I will appoint a Commissioner for the region, and propose a new Agenda for the Mediterranean together with Kaja Kallas. Because the future of the two Mediterranean shores is one and the same. [M2]</p>	<p><i>Kertominen</i> <i>Väittäminen</i> <i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>Our neighbourhood is home to our future. [M2] Inviting countries into our Union is a moral, a</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p>

<p>historical and a political responsibility. [M1] It is an enormous geostrategic responsibility for Europe.</p> <p>Because in today's world a larger Union will be a stronger Union. It will strengthen our voice in the world. It will help reduce our dependencies. And it will ensure that democracy, prosperity and stability spread across Europe. [M2]</p> <p>We will support candidates, by working on investment and reforms and integrating them where we can into our legal frameworks.</p> <p>Accession will always be a merit-based process. And we will ensure that all countries are ready, before joining. But completing our Union is also in our core interest. And it will be a core priority for my Commission. [M2]</p> <p>History is calling once again. The Western Balkans, Ukraine, Moldova and Georgia have made their free choice. They have chosen freedom over oppression. They have chosen democracy over dependency. [M1]</p> <p>And some of them are paying a high price for this choice.</p> <p>So we must make our choice, and show steadfast commitment.</p> <p>Their future will be free and prosperous, inside our Union. [M2]</p>	<p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Vaativinen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>Europe has a responsibility to play an active role in the world, starting in our neighbourhood and in particular in the Middle East. [M2]</p> <p>I want to be clear: the bloodshed in Gaza must stop now.</p> <p>Too many children, women and civilians have lost their lives as a result of Israel's response to Hamas' brutal terror. The people of Gaza cannot bear any more. Humanity cannot bear it.</p> <p>We need an immediate and enduring ceasefire. We need the release of Israeli hostages. And we need to prepare the day after. Europe must play its part. [M3]</p> <p>We have massively increased our humanitarian aid to almost EUR 200 million in 2024.</p> <p>And we will do more. [M2]</p> <p>We are now working on a much larger multi-year package to support an effective Palestinian Authority.</p> <p>The two-state solution is the best way to ensure security of both, to Israelis and Palestinians. People in</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vaativinen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Vaativinen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p>

<p>the Middle East deserve peace, security and prosperity. And Europe will be at their side.</p>	<p><i>Lupaaminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>Europe offers a unique quality of life. [M2] From comprehensive social security to first-class regional food products. Rapeseed fields, vineyards and fruit orchards not only mean good food and drink, they are also part of our homeland. And that is why the future of agriculture is such an important and sensitive issue for us in Europe. We must overcome differences and develop good solutions together with all stakeholders. That is why I launched the Strategic Dialogue on the Future of Agriculture in Europe. It brings farmers, environmental groups and experts from across the food chain to the table. I have promised to listen to them carefully and to learn from them. And I shall do so. I will take on board good recommendations and present a new European strategy for our agriculture and the food sector. I will make sure that farmers receive a fair income. No one should be forced to sell good food below production costs. We must strengthen the position of our farmers in the food industry value chain. And we need smarter incentives and more innovation and access to capital. Anyone who manages nature and biodiversity in a sustainable way and helps to balance the carbon budget must be properly rewarded. Our farmers shape our landscapes. They shape the face of Europe. They are part of our culture. They provide food security. And we are proud of them. [M2]</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Väittäminen</i> <i>Kuvaileminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i> <i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p>
<p>That is why we must work together to tackle the problems bearing down on them. They feel climate change. Every year they are more and more affected by extreme weather and water scarcity. Temperatures in Europe are rising twice as fast as the global average. We are already seeing the devastating effects on fields and in forests. The face of our rural communities is changing. We must do more to ensure that our farmers are better prepared for what climate change holds in store for us. That is why I will present a plan for agriculture to address the need to adapt to climate change and, in parallel, a strategy for sustainable management of the precious resource of water.</p>	<p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p>

<p>Not only our food security depends on it, but also our overall competitiveness. [M2]</p>	<p><i>Väittäminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>Our quality of life and our very social fabric are unique. [M2]</p> <p>We made historic steps forward on our Pillar of Social Rights – from minimum wages to the first-ever Child Guarantee. During the pandemic, we saved 40 million jobs with SURE.</p> <p>And we can be proud of that. But many new challenges have emerged – from the impact of AI to mental health at work and new drivers of poverty.</p> <p>We need a new action plan for the implementation of the Pillar. We must ensure fair transitions and good working conditions for workers and self-employed people. And crucial for that is Social Dialogue – the hallmark of our social market economy.</p> <p>We will therefore work to increase collective bargaining and strengthen European Social Dialogue. And we will address those issues that Europeans feel the most in their daily lives.</p> <p>Take housing. Europe faces a housing crisis, with people of all ages and families of all sizes affected. Prices and rents are soaring. People are struggling to find affordable homes.</p> <p>This is why, for the first time, I will appoint a Commissioner with direct responsibility for housing. We will develop a European Affordable Housing Plan, to look at all the drivers of the crisis and to help unlock the private and public investment needed.</p> <p>Typically, housing is not seen as a European issue. Some might say we should not get involved. But I want this Commission to support people where it matters the most. If it matters to Europeans, it matters to Europe. [M2]</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Kuvaileminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>This is how we can strengthen our society. This means ensuring that every region, in every part of Europe, is supported. No one is left behind. [M2]</p> <p>I am committed to a strong cohesion policy, designed together with regions and local authorities. I want Europe to be the best place to grow up in, and the best place to grow old in.</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p>

<p>We must enable young people to make the most of Europe's freedoms, from a stronger Erasmus+ to more citizen engagement. But we must also do more to protect young people. [M2]</p> <p>Childhood and teenage years are the time when our character is formed, our personality develops, and our brain is shaped by triggers and emotions. This is a time of amazing development but also real vulnerability. And we see more and more reporting on what some call a mental health crisis.</p> <p>We need to get to the bottom of this.</p> <p>I believe social media, and excessive screen time and addictive practices, have played their part. My heart bleeds when I read about young people harming themselves or even taking their lives because of online abuse. I think of those last moments and the pain they must have felt. I think of their parents and their friends. And this is devastating.</p> <p>We can never accept this in our society.</p> <p>We will tackle the plague of cyber-bullying. We will take action against the addictive design of some platforms. And we will convene the first-ever European-wide enquiry on the impact of social media on the wellbeing of young people.</p> <p>We owe it to them.</p> <p>And we will not rest until we have done right by them.</p>	<p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Selittäminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i> <i>Kertominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i> <i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i> <i>Vakuuttaminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>One of the most fundamental choices we face is what kind of society we want for our children and grandchildren. And in particular for our daughters and granddaughters.</p> <p>On women's rights, we have achieved together the unthinkable, thanks to the amazing solidarity in this House of European Democracy, across party lines.</p> <p>After ten years of struggle, we have unblocked the Women on Boards Directive. We have achieved huge progress on pay transparency –</p> <p>there is not the slightest reason why women should be paid less than men for the same work. But there is still so much to do.</p> <p>Stop the rise in violence against women. Reconcile care and career, not only for women, but women are mostly affected. Close the pay and pensions gap.</p> <p>It is no coincidence that poverty in old age has a female face. And there is much more to do.</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Kiittäminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p>

<p>So let us work together to develop a Roadmap for Women's Rights. Let us keep moving forward. If not now, then when?</p>	<p><i>Rohkaiseminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>Democracy is our common treasure. It is the forum in which our differences and disagreements can be voiced. [M2]</p> <p>And it is as vital as it is fragile. For a very long time, we took it for granted. We became democrats of comfort. But today our democracies are under threat.</p> <p>For more than two years, Russia has been relentlessly waging war on European soil, in Ukraine. Throughout the EU and within our institutions, our services and journalists – whose work I wish to commend here – have been uncovering cases of spying, cyber-attacks, corruption and disinformation by foreign actors, in particular the Russians and Chinese.</p> <p>The threat level and the level of hybrid attacks have not been so high for decades.</p> <p>At the Commission, we are very much aware of this and have been taking responsible action for several years. A major analysis has been conducted and the first effective tools have been rolled out, in close cooperation with Member States.</p> <p>But we must go further. We must prevent hostile foreign actors from interfering in our democratic processes, undermining them and, ultimately, destroying them.</p> <p>To do this, we must take strong measures at European level. [M2]</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Toteaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Kiittäminen</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p>
<p>If you lend me your confidence today, the Commission will propose a European Democracy Shield.</p> <p>The EU needs its own dedicated structure for countering foreign information manipulation and interference. It will pool all expertise and link up and coordinate with existing national agencies. Intelligence and detection capabilities must be bolstered, together with the ability to act and impose sanctions.</p> <p>The Shield will take into account recommendations from the work of the special committees on foreign interference, to better protect our democracies.</p>	<p><i>Luottamuksen pyytäminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p>

<p>There is an urgent need to provide the European Union with powerful cyber-defence tools, to impose transparency on foreign funding of our public life as a common rule, but also to guarantee a reliable information framework.</p> <p>For this, the EU must support an independent press, continue to ensure rules are observed by digital giants, and further encourage media literacy programmes. European democracy must be more participative, more vibrant. Civil society must be better supported and defended.</p> <p>I know I can count on your support to realise this major plan to defend European democracy. [M2]</p>	<p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Luottamuksen pyytäminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>But we will also step up our work on defending all parts of our democracy. We will protect our free media and civil society. The rule of law and the fight against corruption will be at the heart of our work. [M2] We will strengthen all of our tools and we will step up our enforcement. We will ensure our Rule of Law Report focuses on the Single Market dimension to help protect companies. And we will keep to a very clear principle in our budget.</p> <p>Respecting the rule of law is a must for EU funds. In this budget, and in the future, with the conditionality mechanism. It is non-negotiable.</p> <p>Because this is the core of our European way of life. [M2]</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>Our Union and our democracy are constant work in progress. [M1] And there is more that we can do.</p> <p>We need an ambitious reform agenda to ensure the functioning of a larger Union and to increase democratic legitimacy. [M2]</p> <p>While reforms were necessary before, with enlargement they become indispensable. We must use this as a catalyst for change in terms of our capacity to act, our policies and our budget.</p> <p>We will of course focus on what we can already do, of which there is a lot.</p> <p>But we should be more ambitious.</p> <p>I believe we need Treaty change where it can improve our Union.</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p>

<p>And I want to work on that with this House.</p> <p>And this will be part of a closer partnership between the Commission and the Parliament. I have listened to your demands and concerns. I continue to support your right of initiative [M2] and we will increase our cooperation on Article 225 Resolutions to ensure we follow up.</p> <p>So I am ready to work on all parts of our partnership.</p> <p>We need to revise the Framework Agreement to ensure more transparency, more accountability and more presence in the Parliament.</p> <p>When all institutions move together, Europe moves forward too. [M2]</p>	<p><i>Toivominen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Lupaaminen</i></p> <p><i>Vakuuttaminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Toteaminen</i></p>
<p>Honourable Members,</p> <p>At the start of his second mandate Jacques Delors said: “Notre Communauté est non seulement le fruit de l'histoire et de la nécessité, mais aussi de la volonté.” [M1]</p> <p>This is the fundamental choice that we face. History will keep knocking on Europe's door. The need for Europe will be stronger than ever.</p> <p>Our determination has to match it. [M2]</p> <p>This is what has brought our continent together. Not the inscrutable forces of fate, but the power of people striving for more.</p> <p>Like the three prisoners on Ventotene Island in the 40s who laid out the vision of a united continent. And the post-war generation, who built peace on coal and steel. People who stood unarmed in the face of Soviet tanks, who put carnations into rifles, and tore down a wall with their bare hands. People who still risk their life today, for this dream called Europe.</p> <p>Generation after generation have made Europe, have chosen a strong Europe. [M1] And now that responsibility is up to us. The last five years have shown what we can do together.</p> <p>Let us do it again. Let us make the choice of strength. Let us make the choice of leadership. Let us make the choice of Europe. [M2]</p>	<p><i>Puhuttelu</i></p> <p><i>Kertominen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Vaatiminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Kuvaileminen</i></p> <p><i>Väittäminen</i></p> <p><i>Luottamuksen pyytäminen</i></p>
<p>Thank you and long live Europe.</p>	<p><i>Kiittäminen</i></p> <p><i>Suosion osoittaminen</i></p>